

خبر تو از پارسه پرسش باید و نه پرسیده برساند اما چون تو گفته ای مرا
 نه پرسیم که شنید آن را پرسش نباشد رقیبان ما که تشنه خون آن مباح^{۱۱}
 تحیات خون آلود از زبان تیغ ادا میکنند الا و عینه من لسان^{۱۲} آشوب
 لعل عاشق جمل انسان عینه تر با فی محافلنا عتیق^{۱۳} قبیله سن خطنا کل^{۱۴}
 بغبارنا رواه جرعتنا للمیت سکر روضه من عرق کمیت^{۱۵} زبال جوا و نا
 علی تریبه احیاء^{۱۶} انسیم بر و یحنا عطفه^{۱۷} عینه با نظر با السور دنیا العاکس
 امانه^{۱۸} البحر و البحر و رجهه الاطفال^{۱۹} حول دارنا حرمه^{۲۰} الحیان من تقبیل^{۲۱} کاینا
 للمیت^{۲۲} بوشه القهار عجمی با نظر اینا جمل حیاه^{۲۳} جعدنا علیه سلسله العذرا^{۲۴}
 حشره القهار مع لوط خطانهم در سباب مجلس و رقعات^{۲۵} تکلمه چهار حرف
 ع زیور و یابا جمهم از نسبت مجلس^{۲۶} و دیباچه این خط نگار من نگار خان
 ایست که در وی مجلس عیش^{۲۷} شش حریفان انس^{۲۸} رسته است و سالی
 که موجب عشرت مدام و راحت تمام بود و مهیا داشته سیو^{۲۹} است که
 روح الله آرزو به نیابت^{۳۰} رطب با جنبیا شکره جانی خواند و شکر ابا یسکه نهال
 جان را با بحیات خضر گرداند و ترنمهای که از شعله محرق آسمان^{۳۱} گزیده
 بر آتش پای کو باند و ملا عجمی که فلک بازنده را بازی داد و ن^{۳۲} بتواند

عینیه هم نشسته و هم ایستاده و می گوید که در کمال برتری خود و جودت و بزرگواری و در کمال برتری خود و جودت و بزرگواری

باز بر مذهب پیوسته پیش
 و چشم بر کشته نشسته و پیش
 غفلت زنی^۱
 حال برای دم غفلت زنی^۲
 غفلت زنی^۳
 غفلت زنی^۴
 غفلت زنی^۵
 غفلت زنی^۶
 غفلت زنی^۷
 غفلت زنی^۸
 غفلت زنی^۹
 غفلت زنی^{۱۰}
 غفلت زنی^{۱۱}
 غفلت زنی^{۱۲}
 غفلت زنی^{۱۳}
 غفلت زنی^{۱۴}
 غفلت زنی^{۱۵}
 غفلت زنی^{۱۶}
 غفلت زنی^{۱۷}
 غفلت زنی^{۱۸}
 غفلت زنی^{۱۹}
 غفلت زنی^{۲۰}
 غفلت زنی^{۲۱}
 غفلت زنی^{۲۲}
 غفلت زنی^{۲۳}
 غفلت زنی^{۲۴}
 غفلت زنی^{۲۵}
 غفلت زنی^{۲۶}
 غفلت زنی^{۲۷}
 غفلت زنی^{۲۸}
 غفلت زنی^{۲۹}
 غفلت زنی^{۳۰}
 غفلت زنی^{۳۱}
 غفلت زنی^{۳۲}
 غفلت زنی^{۳۳}
 غفلت زنی^{۳۴}
 غفلت زنی^{۳۵}
 غفلت زنی^{۳۶}
 غفلت زنی^{۳۷}
 غفلت زنی^{۳۸}
 غفلت زنی^{۳۹}
 غفلت زنی^{۴۰}
 غفلت زنی^{۴۱}
 غفلت زنی^{۴۲}
 غفلت زنی^{۴۳}
 غفلت زنی^{۴۴}
 غفلت زنی^{۴۵}
 غفلت زنی^{۴۶}
 غفلت زنی^{۴۷}
 غفلت زنی^{۴۸}
 غفلت زنی^{۴۹}
 غفلت زنی^{۵۰}
 غفلت زنی^{۵۱}
 غفلت زنی^{۵۲}
 غفلت زنی^{۵۳}
 غفلت زنی^{۵۴}
 غفلت زنی^{۵۵}
 غفلت زنی^{۵۶}
 غفلت زنی^{۵۷}
 غفلت زنی^{۵۸}
 غفلت زنی^{۵۹}
 غفلت زنی^{۶۰}
 غفلت زنی^{۶۱}
 غفلت زنی^{۶۲}
 غفلت زنی^{۶۳}
 غفلت زنی^{۶۴}
 غفلت زنی^{۶۵}
 غفلت زنی^{۶۶}
 غفلت زنی^{۶۷}
 غفلت زنی^{۶۸}
 غفلت زنی^{۶۹}
 غفلت زنی^{۷۰}
 غفلت زنی^{۷۱}
 غفلت زنی^{۷۲}
 غفلت زنی^{۷۳}
 غفلت زنی^{۷۴}
 غفلت زنی^{۷۵}
 غفلت زنی^{۷۶}
 غفلت زنی^{۷۷}
 غفلت زنی^{۷۸}
 غفلت زنی^{۷۹}
 غفلت زنی^{۸۰}
 غفلت زنی^{۸۱}
 غفلت زنی^{۸۲}
 غفلت زنی^{۸۳}
 غفلت زنی^{۸۴}
 غفلت زنی^{۸۵}
 غفلت زنی^{۸۶}
 غفلت زنی^{۸۷}
 غفلت زنی^{۸۸}
 غفلت زنی^{۸۹}
 غفلت زنی^{۹۰}
 غفلت زنی^{۹۱}
 غفلت زنی^{۹۲}
 غفلت زنی^{۹۳}
 غفلت زنی^{۹۴}
 غفلت زنی^{۹۵}
 غفلت زنی^{۹۶}
 غفلت زنی^{۹۷}
 غفلت زنی^{۹۸}
 غفلت زنی^{۹۹}
 غفلت زنی^{۱۰۰}

باز بر مذهب پیوسته پیش
 و چشم بر کشته نشسته و پیش
 غفلت زنی^۱
 غفلت زنی^۲
 غفلت زنی^۳
 غفلت زنی^۴
 غفلت زنی^۵
 غفلت زنی^۶
 غفلت زنی^۷
 غفلت زنی^۸
 غفلت زنی^۹
 غفلت زنی^{۱۰}
 غفلت زنی^{۱۱}
 غفلت زنی^{۱۲}
 غفلت زنی^{۱۳}
 غفلت زنی^{۱۴}
 غفلت زنی^{۱۵}
 غفلت زنی^{۱۶}
 غفلت زنی^{۱۷}
 غفلت زنی^{۱۸}
 غفلت زنی^{۱۹}
 غفلت زنی^{۲۰}
 غفلت زنی^{۲۱}
 غفلت زنی^{۲۲}
 غفلت زنی^{۲۳}
 غفلت زنی^{۲۴}
 غفلت زنی^{۲۵}
 غفلت زنی^{۲۶}
 غفلت زنی^{۲۷}
 غفلت زنی^{۲۸}
 غفلت زنی^{۲۹}
 غفلت زنی^{۳۰}
 غفلت زنی^{۳۱}
 غفلت زنی^{۳۲}
 غفلت زنی^{۳۳}
 غفلت زنی^{۳۴}
 غفلت زنی^{۳۵}
 غفلت زنی^{۳۶}
 غفلت زنی^{۳۷}
 غفلت زنی^{۳۸}
 غفلت زنی^{۳۹}
 غفلت زنی^{۴۰}
 غفلت زنی^{۴۱}
 غفلت زنی^{۴۲}
 غفلت زنی^{۴۳}
 غفلت زنی^{۴۴}
 غفلت زنی^{۴۵}
 غفلت زنی^{۴۶}
 غفلت زنی^{۴۷}
 غفلت زنی^{۴۸}
 غفلت زنی^{۴۹}
 غفلت زنی^{۵۰}
 غفلت زنی^{۵۱}
 غفلت زنی^{۵۲}
 غفلت زنی^{۵۳}
 غفلت زنی^{۵۴}
 غفلت زنی^{۵۵}
 غفلت زنی^{۵۶}
 غفلت زنی^{۵۷}
 غفلت زنی^{۵۸}
 غفلت زنی^{۵۹}
 غفلت زنی^{۶۰}
 غفلت زنی^{۶۱}
 غفلت زنی^{۶۲}
 غفلت زنی^{۶۳}
 غفلت زنی^{۶۴}
 غفلت زنی^{۶۵}
 غفلت زنی^{۶۶}
 غفلت زنی^{۶۷}
 غفلت زنی^{۶۸}
 غفلت زنی^{۶۹}
 غفلت زنی^{۷۰}
 غفلت زنی^{۷۱}
 غفلت زنی^{۷۲}
 غفلت زنی^{۷۳}
 غفلت زنی^{۷۴}
 غفلت زنی^{۷۵}
 غفلت زنی^{۷۶}
 غفلت زنی^{۷۷}
 غفلت زنی^{۷۸}
 غفلت زنی^{۷۹}
 غفلت زنی^{۸۰}
 غفلت زنی^{۸۱}
 غفلت زنی^{۸۲}
 غفلت زنی^{۸۳}
 غفلت زنی^{۸۴}
 غفلت زنی^{۸۵}
 غفلت زنی^{۸۶}
 غفلت زنی^{۸۷}
 غفلت زنی^{۸۸}
 غفلت زنی^{۸۹}
 غفلت زنی^{۹۰}
 غفلت زنی^{۹۱}
 غفلت زنی^{۹۲}
 غفلت زنی^{۹۳}
 غفلت زنی^{۹۴}
 غفلت زنی^{۹۵}
 غفلت زنی^{۹۶}
 غفلت زنی^{۹۷}
 غفلت زنی^{۹۸}
 غفلت زنی^{۹۹}
 غفلت زنی^{۱۰۰}

[illegible]

در ترقی و ترقی ۱۲
 نامیده می شود و در آن چهل و نه سینه
 کما آنرا در آن ده و سینه و دهان
 دارد که در آن ده و سینه و دهان
 و در آن ده و سینه و دهان
 آن کرب از آن ده و سینه و دهان
 و در آن ده و سینه و دهان
 و در آن ده و سینه و دهان

[illegible][illegible]

در جوازش بیاید انداخت پیش از آن که مارا و نیشکارا بشپسیدن
 در آرد مجلس ششنگی از شیرینی بستاند و او را محکم بشپاید و وجه عصری
 بیرون آرد و در قصبه جوئی سیراب روان کند تا آن خس خیس در آن
 غرق شود و عبرت خسان دیگر باشد که اگر او این حال بشنود و بپرسد
 شیرینی بدیهه کلب بسته شود تا ذکر آن شیرینی تلبانی گوش کس
 نرسانیده است و دمان رشوت خواران را بشیرینی تلخ نکرده آن
 حرمانه فروش حرام خوار را بحکم حساب حسبه قند تلخی بیاید چنان
 و ملاوت آن نیشکار از بن دندان او بیرون برد تا بکام نرسد صرغ
 ان شارب تی قال نجری من شکر به ملاوت عیش بزیه باد آمین صرغ
 رقه تببول و نسبت هم جان به بخدمت ملکی محاسن تسلیات
 اجد و برگ درختان بر ورق رق نگاشته اند و معو که تببولی چند
 از سوی گجرات که برگ تببول بار بار می آورند آمده اند و این بار برگ
 آورده از ششنگی چون نقره خام هر برگی که تیزی آن تیغ زبان را
 بیکه گرداند ریاسته فروش هر برگ یک صد خون به وندش
 زنی برون زند جوشش به هم گفته سخن ز گوش تیزی به هم داده خبر

در جوازش بیاید انداخت پیش از آن که مارا و نیشکارا بشپسیدن
 در آرد مجلس ششنگی از شیرینی بستاند و او را محکم بشپاید و وجه عصری
 بیرون آرد و در قصبه جوئی سیراب روان کند تا آن خس خیس در آن
 غرق شود و عبرت خسان دیگر باشد که اگر او این حال بشنود و بپرسد
 شیرینی بدیهه کلب بسته شود تا ذکر آن شیرینی تلبانی گوش کس
 نرسانیده است و دمان رشوت خواران را بشیرینی تلخ نکرده آن
 حرمانه فروش حرام خوار را بحکم حساب حسبه قند تلخی بیاید چنان
 و ملاوت آن نیشکار از بن دندان او بیرون برد تا بکام نرسد صرغ
 ان شارب تی قال نجری من شکر به ملاوت عیش بزیه باد آمین صرغ
 رقه تببول و نسبت هم جان به بخدمت ملکی محاسن تسلیات
 اجد و برگ درختان بر ورق رق نگاشته اند و معو که تببولی چند
 از سوی گجرات که برگ تببول بار بار می آورند آمده اند و این بار برگ
 آورده از ششنگی چون نقره خام هر برگی که تیزی آن تیغ زبان را
 بیکه گرداند ریاسته فروش هر برگ یک صد خون به وندش
 زنی برون زند جوشش به هم گفته سخن ز گوش تیزی به هم داده خبر

پیش از آن ساخت برگ و بار ایشان بسلامت بیرون آمد قصه
 آنهمه تنبولیان آمده بودند و بار برگ جانانی که بار قم جانی بار میخواند
 شد انجانه خاص برسانید ملتزم آن که قصه ایشان هر چه زودتر بگوش
 رسانند و بنده را از زندگان خاص برگ آید که این کار تنبول دهند
 تا برگ انتقام ساخته بداند سوس شتاب و برگ آن جنگها را نیز وزیر کنند
 بهیت چون تنبولی که برگ را گردانند به هر برگ را هم میکنند زیر وزیر
 و بیشتر از آن هستند و آن برگ اما ندرگ تنبول که از میان برگ
 بیرون کنند از آن جنگها بیرون کشد و بارگاه خدا یگانی رساند
 که دندانه های پیلان از خون ایشان رنگ گیرد و آن کو بهار از آتش
 شمشیر عین کند مصرع کا صد او بنابر صار نوره به تا آن کو بهیان
 خورشنگ مزاج در انبیا ن سوخته شوند و در راه با امی و سکوختی به آید
 مصرع که از مصر خجند برگ بیدی به این شاد من زین الاورق
 نقله همیشه ذات مبارک به تنبول شادمانی سرخرو باد آیین رفته تنبول
 ع بر آیین روح و همان نسبت است به تجمید هوشتی الاوراق و اشجار
 سجدت میوه خوار خراسان شعبان باد روی اذاته البار و حلاد

۱۲ برگ جانی و روحی چیده
 ۱۳ برگ خزانة آید با خانه را
 ۱۴ برگ و بارگاه
 ۱۵ برگ و بارگاه
 ۱۶ برگ و بارگاه
 ۱۷ برگ و بارگاه
 ۱۸ برگ و بارگاه
 ۱۹ برگ و بارگاه
 ۲۰ برگ و بارگاه
 ۲۱ برگ و بارگاه
 ۲۲ برگ و بارگاه
 ۲۳ برگ و بارگاه
 ۲۴ برگ و بارگاه
 ۲۵ برگ و بارگاه
 ۲۶ برگ و بارگاه
 ۲۷ برگ و بارگاه
 ۲۸ برگ و بارگاه
 ۲۹ برگ و بارگاه
 ۳۰ برگ و بارگاه
 ۳۱ برگ و بارگاه
 ۳۲ برگ و بارگاه
 ۳۳ برگ و بارگاه
 ۳۴ برگ و بارگاه
 ۳۵ برگ و بارگاه
 ۳۶ برگ و بارگاه
 ۳۷ برگ و بارگاه
 ۳۸ برگ و بارگاه
 ۳۹ برگ و بارگاه
 ۴۰ برگ و بارگاه
 ۴۱ برگ و بارگاه
 ۴۲ برگ و بارگاه
 ۴۳ برگ و بارگاه
 ۴۴ برگ و بارگاه
 ۴۵ برگ و بارگاه
 ۴۶ برگ و بارگاه
 ۴۷ برگ و بارگاه
 ۴۸ برگ و بارگاه
 ۴۹ برگ و بارگاه
 ۵۰ برگ و بارگاه
 ۵۱ برگ و بارگاه
 ۵۲ برگ و بارگاه
 ۵۳ برگ و بارگاه
 ۵۴ برگ و بارگاه
 ۵۵ برگ و بارگاه
 ۵۶ برگ و بارگاه
 ۵۷ برگ و بارگاه
 ۵۸ برگ و بارگاه
 ۵۹ برگ و بارگاه
 ۶۰ برگ و بارگاه
 ۶۱ برگ و بارگاه
 ۶۲ برگ و بارگاه
 ۶۳ برگ و بارگاه
 ۶۴ برگ و بارگاه
 ۶۵ برگ و بارگاه
 ۶۶ برگ و بارگاه
 ۶۷ برگ و بارگاه
 ۶۸ برگ و بارگاه
 ۶۹ برگ و بارگاه
 ۷۰ برگ و بارگاه
 ۷۱ برگ و بارگاه
 ۷۲ برگ و بارگاه
 ۷۳ برگ و بارگاه
 ۷۴ برگ و بارگاه
 ۷۵ برگ و بارگاه
 ۷۶ برگ و بارگاه
 ۷۷ برگ و بارگاه
 ۷۸ برگ و بارگاه
 ۷۹ برگ و بارگاه
 ۸۰ برگ و بارگاه
 ۸۱ برگ و بارگاه
 ۸۲ برگ و بارگاه
 ۸۳ برگ و بارگاه
 ۸۴ برگ و بارگاه
 ۸۵ برگ و بارگاه
 ۸۶ برگ و بارگاه
 ۸۷ برگ و بارگاه
 ۸۸ برگ و بارگاه
 ۸۹ برگ و بارگاه
 ۹۰ برگ و بارگاه
 ۹۱ برگ و بارگاه
 ۹۲ برگ و بارگاه
 ۹۳ برگ و بارگاه
 ۹۴ برگ و بارگاه
 ۹۵ برگ و بارگاه
 ۹۶ برگ و بارگاه
 ۹۷ برگ و بارگاه
 ۹۸ برگ و بارگاه
 ۹۹ برگ و بارگاه
 ۱۰۰ برگ و بارگاه

[illegible]

مریخا علی بیگم اور بیگم

بیت پر برگ از دو دهان با چون غنچه های سوری بدست هم رنگ لعل
 در روی هم بوی تابدوری بدست ششم در روغن ستوریش بچو شاند
 تا از روی خاصیت مصرع روغن بد بوی را خوشبو کند بدست ششم آنکه
 بلغم را بر دست تیز لیش علی لقطع بر بلغم را بد ماند ه تیز
 که بر و شلغم را بدست ششم آنکه سر دل را صاف کند ششم آنکه نمه چربی را
 مایه سرخی شود و از چربی این برگ سرخی زایل شود مصرع کو محو کند
 بهر هم سرخی با را بدست ششم آنکه بر جراحت تیر و تیغ بندد بر شفا
 شمع آن میوه که هر هم جراحت باشد به میوه نتوان گفت
 که راحت باشد بدست ششم آنکه چون بسیاری و رنگ چو در آ
 مصرع معجون القلوب است بدست ششم آنکه مانع استفراغ
 و جوشیدن دل است و که ام چیز از آن نیکوتر مصرع که جوشاک
 دل از وی دفع گردد بدست ششم آنکه سیر خوردگان را مصرع
 فزاید از و اشتها طعم بدست ششم آنکه مایه سیری است
 بیت اگر گرسنه خور و کم شود گرسنگیش کم شود اگر سنگ
 از بخورد گرسنه اش بدست ششم آنکه قدری مستی نیز آرد مصرع

بیت پر برگ از دو دهان با چون غنچه های سوری بدست هم رنگ لعل
 در روی هم بوی تابدوری بدست ششم در روغن ستوریش بچو شاند
 تا از روی خاصیت مصرع روغن بد بوی را خوشبو کند بدست ششم آنکه
 بلغم را بر دست تیز لیش علی لقطع بر بلغم را بد ماند ه تیز
 که بر و شلغم را بدست ششم آنکه سر دل را صاف کند ششم آنکه نمه چربی را
 مایه سرخی شود و از چربی این برگ سرخی زایل شود مصرع کو محو کند
 بهر هم سرخی با را بدست ششم آنکه بر جراحت تیر و تیغ بندد بر شفا
 شمع آن میوه که هر هم جراحت باشد به میوه نتوان گفت
 که راحت باشد بدست ششم آنکه چون بسیاری و رنگ چو در آ
 مصرع معجون القلوب است بدست ششم آنکه مانع استفراغ
 و جوشیدن دل است و که ام چیز از آن نیکوتر مصرع که جوشاک
 دل از وی دفع گردد بدست ششم آنکه سیر خوردگان را مصرع
 فزاید از و اشتها طعم بدست ششم آنکه مایه سیری است
 بیت اگر گرسنه خور و کم شود گرسنگیش کم شود اگر سنگ
 از بخورد گرسنه اش بدست ششم آنکه قدری مستی نیز آرد مصرع

در روی هم بوی تابدوری

در روی هم بوی تابدوری بدست ششم در روغن ستوریش بچو شاند
 تا از روی خاصیت مصرع روغن بد بوی را خوشبو کند بدست ششم آنکه
 بلغم را بر دست تیز لیش علی لقطع بر بلغم را بد ماند ه تیز
 که بر و شلغم را بدست ششم آنکه سر دل را صاف کند ششم آنکه نمه چربی را
 مایه سرخی شود و از چربی این برگ سرخی زایل شود مصرع کو محو کند
 بهر هم سرخی با را بدست ششم آنکه بر جراحت تیر و تیغ بندد بر شفا
 شمع آن میوه که هر هم جراحت باشد به میوه نتوان گفت
 که راحت باشد بدست ششم آنکه چون بسیاری و رنگ چو در آ
 مصرع معجون القلوب است بدست ششم آنکه مانع استفراغ
 و جوشیدن دل است و که ام چیز از آن نیکوتر مصرع که جوشاک
 دل از وی دفع گردد بدست ششم آنکه سیر خوردگان را مصرع
 فزاید از و اشتها طعم بدست ششم آنکه مایه سیری است
 بیت اگر گرسنه خور و کم شود گرسنگیش کم شود اگر سنگ
 از بخورد گرسنه اش بدست ششم آنکه قدری مستی نیز آرد مصرع

5

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

1950

مجلس شورای اسلامی

سید احمد علی خان

مجلس

گوی که بجام دوستان با ده هم است و نشانزد هم آنکه از طعم و مستح
نشان کامل دارد مصرع تلخ تیز و شور و شیرین است و زفت بهر
سفت هم آنکه چون شش میوه را شش مزه باشد این برگ مصرع
مزه گویا که شش میوه است و هیچ هم آنکه از سبع الوان پنج نما
دارد مصرع شخ و سبز و سپید و عودی و زرد و نور و هم آن که
بی یاران نتواند بود مصرع یاران وی اند فو قل و چنه و رنگ و بیستم
این برگ است که میوه را بطفیل او خورند زیرا که بسیار می مصرع
میوه است و طفیل وی است اند خور و بیست و یکم آنکه همه جا
میوه خورند نه برگ مصرع وین برگ خورند همچو میوه و بیست و دوم
آنکه همه خورشها چون از کافور و زفت معلوم است که چه شود و
این خورش ^{علیه} برگ آن نشود زیرا که تا آنجا باشد رسیدن نگذارند
و از دوان بجز ^{درین حاصل میسر از خوردن است ۱۲} تمامش بیرون آرند مصرع و از آنکه غریز تر خور
بیست و سوم آنکه هر چه نیم خائیده و گیاهی بخورند البته دل قبول کند
و در بند مراجعت بود مصرع وین را بخورند دل همش بیندیرد و بیست
و چهارم آنکه جو افردان در سیر و میخ زرزند یعنی هر برگ نباتات

ایران گردن به چرخ
ای کارده من و تو دل رشتا
نجم را به عالم پیوسته تو
سکه سکه نغم را به ۱۲
از بهار غم نغم را به ۱۳
خورش افق کلاو ۱۴
کجه ستودیس کره ۱۵
برای خورشید ۱۶
فقد دکان و خوراند
و خوردن ۱۷
خوش نقد عزیز ۱۸

۱۵۵
بایه عمار

۱۰۰

38-20
دولت اسلامیہ
کراچی

14

مجلس

مجلس

با و آن لب شیرین
 شکفته فاک ز لبش شکر کرد
 به از سینه زلفان جان شود
 بر آورد به از صبح خوشه وادان
 که تو را که به از بهار مجسم
 شعله به باغچه یک گوشت و هم
 زینت کشتن کنایه از سینه دل افرو
 زینت خوشی به چشمت بخت
 کردان خوشی با را به زینت با
 و از آن زده شکر یک شیرین
 فاکند که لب و را به شیرین
 از بهار به چشمت

تاریخ ۱۳۰۵
سال ۱۳۰۵
شماره ۱۳۰۵

جہاں ہفت انگ در

[illegible]

بہارنگ لفظ بزرگ

امیر کو در حالت ع

ایمانی مردم بی طلب بر من
و در اطفال الحارث

ان نافع و مستعمل

بفضل محمد قاسم
بصليبا از زمرد
بیتا طلب

طیبه شریفه
در دن خوان طیفه
والله اعلم

روم طفیل خان

شانی
مارانه

[illegible]

۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲

معه در آستان طبیعت بنیست کائنات در کونان و دیگر از اوجیای از سده ۱۲ هجری است که در این کتاب به شرح آمده است

بازمان
و بعد کتب بسیار بنویسند
مستحق قیام در کارهای
که با آنان تو نویسنده نگارند
در این باره غرض از گلستان گذرانید
نقشات چرخ عالم است که روزی به
سیکین صفات است که بر موهبت و عفت
نقشات چرخ عالم است که روزی به
صفیات است که بر موهبت و عفت
نقشات چرخ عالم است که روزی به

اگر درین اصل نیز بشارح قدر تعلق نمایند و گویند مرقه گزیده مرصعین
 نخست برده است باید که از شجره طیبه می گذارند و شجره خبیثه را
 بجنبانند شجره باشد که فروخته از آن برگ گل به کانه خور دایکس
 که بود در خور آن چهارم آنکه اگر قوت جنبانیدن این اصل هم
 نباشد درین اوصاف مرقه شکر و پیاپیان سخن را باشند
 یعنی حد انصاف با تمام رسانند این اوراق متقاضی جواست
 چون خدمتی تنبویان کم بصاعت که برگ چندی پیش بزرگان بر
 و خورده توقع نمایند امید است که از آن نقد سوا و برگه ستم نهند
 مصرع چون قیمت بگ برگ فروش به نور الدعا که میانی
 اول الورق مصرع رقعہ تنبول بر آئین زمم به تحمید مومنت
 استنبول فی ارض المشرق ورق تنبول قدر نقل بوی خسروی که شمره
 است از شجره لاجین شمره اندر بقا که ابدایع برسان برگ تنبول
 چسبیده که پیش آرد مصرع صغیر عند مخدوم کبیر به در سرچ طیبی
 طیبی شمره خوشو مطایفه و کاره عفران خنک
 الحما و نیا به بنکه شعبان ماوردیم رسیدان ورق درج را مانند

درین اصل نیز بشارح قدر تعلق نمایند و گویند مرقه گزیده مرصعین
 نخست برده است باید که از شجره طیبه می گذارند و شجره خبیثه را
 بجنبانند شجره باشد که فروخته از آن برگ گل به کانه خور دایکس
 که بود در خور آن چهارم آنکه اگر قوت جنبانیدن این اصل هم
 نباشد درین اوصاف مرقه شکر و پیاپیان سخن را باشند
 یعنی حد انصاف با تمام رسانند این اوراق متقاضی جواست
 چون خدمتی تنبویان کم بصاعت که برگ چندی پیش بزرگان بر
 و خورده توقع نمایند امید است که از آن نقد سوا و برگه ستم نهند
 مصرع چون قیمت بگ برگ فروش به نور الدعا که میانی
 اول الورق مصرع رقعہ تنبول بر آئین زمم به تحمید مومنت
 استنبول فی ارض المشرق ورق تنبول قدر نقل بوی خسروی که شمره
 است از شجره لاجین شمره اندر بقا که ابدایع برسان برگ تنبول
 چسبیده که پیش آرد مصرع صغیر عند مخدوم کبیر به در سرچ طیبی
 طیبی شمره خوشو مطایفه و کاره عفران خنک
 الحما و نیا به بنکه شعبان ماوردیم رسیدان ورق درج را مانند

درین اصل نیز بشارح قدر تعلق نمایند و گویند مرقه گزیده مرصعین
 نخست برده است باید که از شجره طیبه می گذارند و شجره خبیثه را
 بجنبانند شجره باشد که فروخته از آن برگ گل به کانه خور دایکس
 که بود در خور آن چهارم آنکه اگر قوت جنبانیدن این اصل هم
 نباشد درین اوصاف مرقه شکر و پیاپیان سخن را باشند
 یعنی حد انصاف با تمام رسانند این اوراق متقاضی جواست
 چون خدمتی تنبویان کم بصاعت که برگ چندی پیش بزرگان بر
 و خورده توقع نمایند امید است که از آن نقد سوا و برگه ستم نهند
 مصرع چون قیمت بگ برگ فروش به نور الدعا که میانی
 اول الورق مصرع رقعہ تنبول بر آئین زمم به تحمید مومنت
 استنبول فی ارض المشرق ورق تنبول قدر نقل بوی خسروی که شمره
 است از شجره لاجین شمره اندر بقا که ابدایع برسان برگ تنبول
 چسبیده که پیش آرد مصرع صغیر عند مخدوم کبیر به در سرچ طیبی
 طیبی شمره خوشو مطایفه و کاره عفران خنک
 الحما و نیا به بنکه شعبان ماوردیم رسیدان ورق درج را مانند

جایست تخت نطق دوم ۱۱
عالم را در این سخن است ۱۱
چرا بیرون رفتی از این کجاست

بهر آنکه نطق دوم را در این کجاست
نطق دوم را در این کجاست

نطق دوم را در این کجاست
نطق دوم را در این کجاست

نطق دوم را در این کجاست
نطق دوم را در این کجاست

و خوش آمده باشد شرط چیست بجا آوردم مصرع اسید که بر فراق
مخندوم بود به معلوم خاطر عاظر باید که اگر میوه دیگر را به او از نه و مو از او
با برگ تنبول بهتر از و که و اغم هر که هست اینقدر بریزان عقل تو را بخیل
که برگ سبتر را هیچ شنگ نیست با میوه گران مصرع اسکان برابری
نبا شد به ما را برای ترجیح میوه خویش بهین یک محبت بسنده است
که شجره مثمره قران سونان را بار داده است و من ثمرات آن فخیل
والا عتاب در بهشت وعده کرده شعر تنبول ازین نکوتر بود
او را هم ازین شاخ کرم بر بود و اگر بچیان برگ تنبول را از طراوت
میج آب دهم با آنکه دفتر انشا چون بره برگ در مشت من ست چنانکه
چیل صفت را بچیل ورق نیز تو اغم رسانید اما باز بدین تصنیف تاسید
قول خاص کرده باشم و ترجیح تنبول به بگی ثمرات خراسان هم
خود اثبات رسانیده پس برای بالا بردن میوه بالا که هم ناری است
و هم آبی و فرو د افکنند برگهای هندوستان که هم خاکی است و هم باد
از دل فرمانروای خویش بدعوی تمام بره سستم که چیل و وصف
تنبول را که از خوشخانه ضمیمه مبارک بر صحنک کاغذ آمده است بچیل

نطق دوم را در این کجاست
نطق دوم را در این کجاست

نطق دوم را در این کجاست
نطق دوم را در این کجاست

نطق دوم را در این کجاست
نطق دوم را در این کجاست

نطق دوم را در این کجاست
نطق دوم را در این کجاست

نطق دوم را در این کجاست
نطق دوم را در این کجاست

[illegible]

بہارِ پاکستان

برای بانک قرضه قزوین
مدیر عامل محترم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيد المرسلين
آل محمد الطيبين الطاهرين
الطاهرين

دست تقدیر و ارادت
دولت مست برین

ایمان و سلامت که در
ازب نفوذ کرامت در

سید احمد رضا

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب و کتابخانه

متراب یعنی تکرار
شسته و بارشسته لغزش
نقطه جسته و جسته

مجلس شورای اسلامی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
کتابخانه ملی ایران

1998

اسی باگ مرا حے تو بر طبع نوید باد اطرب و عشرت و عشرت جاوید
 چون جرعہ فتائی زحل بنند و را پیش لب خود کفچ کنند دست اسید
 مدام رحمت راحت از گردش دور بکام عشرت مجلس عالی مجلس سگی
 باره قلع مراد لبالب و نعمه نامی طرب و مدام بجزمت سنگ انداز شمشیر
 شراب محب صافی مسافات بلبل شرابی که دوشنگانی نوش امادی
 خداوند ست جرعہ شمال رود بر زمین بنند و آن رای مصفا را که جام
 جهان نامی ست روشن بگیرد اندک امروز و دردی کشی چند چون خاتم
 خیمه خرابی در خواب زده اند و بواسطه ابریاے خوش و باد بامی دلش
 نشست شرابی که شایسته مادر خود باشد قدری موجود و راست
 بر زبان لبایش پا نوبه بکینیم و باد و در برت انگنه میباشیم اما از آن
 کند که دل را شیر بگیرد و اندک گرفته شده است و تالاب رسیده در د
 هیچ سفال و زخورد و آگینه دل مادر خود است و آن ز جابه و اسفال
 گردانیده و ما از سفال گردانیدن دست نمیتوانیم داشت شع
 آنکای صافی ز دور چرخ نیاید چه چو کند گرد و غمی بگیرد و دوری چو
 بغم بر سر دل بماند و هیچ جابر نمی آید شراب از برای دفع غم خوردند شراب

[illegible][illegible][illegible]

این جواب که با جاری نختانه ماست خمار شکن مجلس خاص با و تحمید جو مستحق
 انفسه هواتار هوا منفور شعرت طلبت اراج ایمن المعانی
 سفاک اند تسنیم الجنان به دارم کمیت نشاط از میدان طرب و رکاب
 مرا و خود و جوشان و گنبد گشتان باد و ساقی دور از حاضران مجلس
 دور بجزمت آب انگور هوا خواه معاشران میمون مجلس گم صراحی و اراز
 صفای درون و بیرون شرط خدمت بجای آر دو خلاصه سینه را از
 سر تواضع بیرون میریزد که مفا و صند راحت افزای رسید و در آب گنجشیم
 چون راج در میان صراحی مدخل یافت و خلاصه معنی هم از اول متهم
 روشن گشت شعرت مل بود طلب که بے تامل برسد به عالی به هم جواب
 تامل برسد به شک نیست که در خجانه ناپسوسته شراب به چنان گیر بودی
 که جمیعت گسته رایون توان کرد و استخوان شکسته را وصل ممکن کرد و
 دول دو نیم را بخون گرم کی کند شعرت سلاط اذ و تخر عما حریف
 بهارات است جراحات انفراد شعرت چنان گیر اشرابی کش اگر
 روز اجل نوشته به بگیر دپای جان حکم که نگذار و برون رفتن به اما از
 دوران چرخ سرگردان آسیمی رسید که آن نهامی بزرگ خرد گشت

این جواب که با جاری نختانه ماست خمار شکن مجلس خاص با و تحمید جو مستحق
 انفسه هواتار هوا منفور شعرت طلبت اراج ایمن المعانی
 سفاک اند تسنیم الجنان به دارم کمیت نشاط از میدان طرب و رکاب
 مرا و خود و جوشان و گنبد گشتان باد و ساقی دور از حاضران مجلس
 دور بجزمت آب انگور هوا خواه معاشران میمون مجلس گم صراحی و اراز
 صفای درون و بیرون شرط خدمت بجای آر دو خلاصه سینه را از
 سر تواضع بیرون میریزد که مفا و صند راحت افزای رسید و در آب گنجشیم
 چون راج در میان صراحی مدخل یافت و خلاصه معنی هم از اول متهم
 روشن گشت شعرت مل بود طلب که بے تامل برسد به عالی به هم جواب
 تامل برسد به شک نیست که در خجانه ناپسوسته شراب به چنان گیر بودی
 که جمیعت گسته رایون توان کرد و استخوان شکسته را وصل ممکن کرد و
 دول دو نیم را بخون گرم کی کند شعرت سلاط اذ و تخر عما حریف
 بهارات است جراحات انفراد شعرت چنان گیر اشرابی کش اگر
 روز اجل نوشته به بگیر دپای جان حکم که نگذار و برون رفتن به اما از
 دوران چرخ سرگردان آسیمی رسید که آن نهامی بزرگ خرد گشت

این جواب که با جاری نختانه ماست خمار شکن مجلس خاص با و تحمید جو مستحق
 انفسه هواتار هوا منفور شعرت طلبت اراج ایمن المعانی
 سفاک اند تسنیم الجنان به دارم کمیت نشاط از میدان طرب و رکاب
 مرا و خود و جوشان و گنبد گشتان باد و ساقی دور از حاضران مجلس
 دور بجزمت آب انگور هوا خواه معاشران میمون مجلس گم صراحی و اراز
 صفای درون و بیرون شرط خدمت بجای آر دو خلاصه سینه را از
 سر تواضع بیرون میریزد که مفا و صند راحت افزای رسید و در آب گنجشیم
 چون راج در میان صراحی مدخل یافت و خلاصه معنی هم از اول متهم
 روشن گشت شعرت مل بود طلب که بے تامل برسد به عالی به هم جواب
 تامل برسد به شک نیست که در خجانه ناپسوسته شراب به چنان گیر بودی
 که جمیعت گسته رایون توان کرد و استخوان شکسته را وصل ممکن کرد و
 دول دو نیم را بخون گرم کی کند شعرت سلاط اذ و تخر عما حریف
 بهارات است جراحات انفراد شعرت چنان گیر اشرابی کش اگر
 روز اجل نوشته به بگیر دپای جان حکم که نگذار و برون رفتن به اما از
 دوران چرخ سرگردان آسیمی رسید که آن نهامی بزرگ خرد گشت

این جواب که با جاری نختانه ماست خمار شکن مجلس خاص با و تحمید جو مستحق
 انفسه هواتار هوا منفور شعرت طلبت اراج ایمن المعانی
 سفاک اند تسنیم الجنان به دارم کمیت نشاط از میدان طرب و رکاب
 مرا و خود و جوشان و گنبد گشتان باد و ساقی دور از حاضران مجلس
 دور بجزمت آب انگور هوا خواه معاشران میمون مجلس گم صراحی و اراز
 صفای درون و بیرون شرط خدمت بجای آر دو خلاصه سینه را از
 سر تواضع بیرون میریزد که مفا و صند راحت افزای رسید و در آب گنجشیم
 چون راج در میان صراحی مدخل یافت و خلاصه معنی هم از اول متهم
 روشن گشت شعرت مل بود طلب که بے تامل برسد به عالی به هم جواب
 تامل برسد به شک نیست که در خجانه ناپسوسته شراب به چنان گیر بودی
 که جمیعت گسته رایون توان کرد و استخوان شکسته را وصل ممکن کرد و
 دول دو نیم را بخون گرم کی کند شعرت سلاط اذ و تخر عما حریف
 بهارات است جراحات انفراد شعرت چنان گیر اشرابی کش اگر
 روز اجل نوشته به بگیر دپای جان حکم که نگذار و برون رفتن به اما از
 دوران چرخ سرگردان آسیمی رسید که آن نهامی بزرگ خرد گشت

برای سبیل لفظ خراب
در لفظ خراب است بر سر است و در لفظ
در لفظ خراب است و در لفظ خراب است

در لفظ خراب است و در لفظ خراب است
در لفظ خراب است و در لفظ خراب است
در لفظ خراب است و در لفظ خراب است

در لفظ خراب است و در لفظ خراب است
در لفظ خراب است و در لفظ خراب است
در لفظ خراب است و در لفظ خراب است

در لفظ خراب است و در لفظ خراب است
در لفظ خراب است و در لفظ خراب است
در لفظ خراب است و در لفظ خراب است

در سبیل که موجب خرابی سرای آب و گل بود در آن در و دیوار نیز سرایت کرد
شعر بود از دور خرابات خرابی همه به تاخیرات هم از دور فلک
گشت خراب به خم را که از عمل خرابات مغرول شد شکستگ آمده است
که از بدل درم جز سفال حاصل نشود و عجب کویان بر در و دیوار خجانه تنیده
و گمان سر میجنبانند و دست بردست میمانند و از برای شراب زبان
شان بیرون می آید و حرفیان که گس شراب بودند از پرگندگی شراب
گوشه گیر شده و مطربان که از سدره درآمدند ترک ره گرفته نه چشم
ساقی را غنودن خمیازش و نه حسن شاد را کرشمه نازی و نه جام را آب
و نهانی و پذیر و نه صراحه را آب چشمی از طریق رقت و نه کباب را گریه از
سر سوز و نه نقل را چاشنی فراخور کام قهقهه های کوزه فروخته و نه فرما
که و خشک آورده و قرابه از سجده های لایح جز سر باز نه بیعت قرابه از
بوریا می سجده پاکد امن تر سبوس شراب از آوند های وضو نازی تر
پایه در بند آنکه قنیل محراب شود و در خانه آبیس که سیه خانگی شده بود
نزد و یک ست که فرشته فرو داد شعر سر زین خانه پیرز بد ضروری کرد
که شیشه قندیل بخونید شراب به از خرابی آن میگذرد ما بهایر آمده هنوز

در لفظ خراب است و در لفظ خراب است
در لفظ خراب است و در لفظ خراب است
در لفظ خراب است و در لفظ خراب است

در لفظ خراب است و در لفظ خراب است
در لفظ خراب است و در لفظ خراب است
در لفظ خراب است و در لفظ خراب است

در لفظ خراب است و در لفظ خراب است
در لفظ خراب است و در لفظ خراب است
در لفظ خراب است و در لفظ خراب است

تو مرد خوش خلقی که نماز می بنویسد اگر حیات باشد جان شیرین عصر کرد و شود
 و از آن عصر بجهت آب خوش حریفان عصیر جان داروی خویش ساخته آید
 که بدان وقت عمر را نفسی زنده توان داشت همیشه غریق عین عشرت باد
 آمین صبح رقعہ بر خواندن یاران می بخوان این عریضه بخواندن
 عزیزان که حریف عزیزان مخصوص باد تحمید و تعارف شعرا آن
 که بمی چو با تو به دست شوم چو با هم که چو جرعه در رحمت پست شوم چو بنمود
 عجب ز خوش حریفیت اگر گریه باد به هم از دیدن تو مست شوم چو مداحم
 و را به هشیار حریف محاسن والا و ندیم بزم پیر آلا می مولوے باد
 و اسبب بدیشان بدست و آشوب مدبران بجست از پیرامو
 آن بساط نشاط بعید بجهت اصحاب سکر شعرا اهلک زد و ستان
 جانی بادت به اقبال حریف دوست گمان بادت به کترین حریفان قدیم
 آملی ندیم که کی از جرعه نوشان لطف مدام آن مجلس ست سجده بارے
 مستانه از طریق هشیاری بجای آر دو چون حریفان دوست گمانے
 ایستاده در پایان مجلس عرضه میدار که بهشتی چندی که در مقام محبت
 بر قاعده اوله با تو توانی نزد قدم زده اند و از فرحت ذکر آن معاشر
 به نادمه و رب ناز تو را نذر دایه و رب ناز تو را نذر دایه ۱۲

[illegible][illegible]

آب من برکت الشراب الی برکت الشواب ذم نقل روحه نقل نقل
 للمیت سقا هم ربهم شراباً طهوراً ذم سقی غسین للمیت سقی فی الدن
 ما غرق فی العرق زاد عطشه فی دوتیه النحر اسکره الشیطان الی سکر
 النحر غسل بدنه بدن آلا ثم صرع راسه بصدع النحر للمیت اغرقه الکرم
 فی التسمیم ذم اردی من صدید النحر جیل سلفه شفا فی التخلیل جلد
 الحسب محتسب علی نفسه مال الی الکمال من المال الحرام غرق فی الشراب
 شارب ذم زاد الشیطان حرمة سکر حره بقدم اسکرات فی دن شراب
 کالبق والذباب سلب السکر منه راحته للمیت ما اخذ سجده ال
 ذم جعل قبره ستره لجم للمیت نزل فی القلوب کالمعنی المرغوب اصف
 بلا نخل طاب عصر السنب لسكر العسل علی حلاوة جیل خیر الادم باع دمام
 حل بالنخل راح فساد الی اصلاح ذم سلب فی التراب کسره و نه حرث
 ورا نشأت صول فروع موسیقی مصحح است اینمه حوت نسبت موسیقی
 تحمید هو العفور چون نوازش نرم آرایان مجالس سلطنت کبه ترمیم
 ترمیم جنگ زهره را بیکار گردانند و بجزاره گرم خیزد و خورشید را بر آتش
 نشانند و از زمزمه نای ناکره کلو زمزم راحت روح بار بار بوق رسا

برکت الشواب ۱۱ نقل الشواب ۱۲ برکت الشواب ۱۳ برکت الشواب ۱۴ برکت الشواب ۱۵
 برکت الشواب ۱۶ برکت الشواب ۱۷ برکت الشواب ۱۸ برکت الشواب ۱۹ برکت الشواب ۲۰
 برکت الشواب ۲۱ برکت الشواب ۲۲ برکت الشواب ۲۳ برکت الشواب ۲۴ برکت الشواب ۲۵
 برکت الشواب ۲۶ برکت الشواب ۲۷ برکت الشواب ۲۸ برکت الشواب ۲۹ برکت الشواب ۳۰
 برکت الشواب ۳۱ برکت الشواب ۳۲ برکت الشواب ۳۳ برکت الشواب ۳۴ برکت الشواب ۳۵
 برکت الشواب ۳۶ برکت الشواب ۳۷ برکت الشواب ۳۸ برکت الشواب ۳۹ برکت الشواب ۴۰
 برکت الشواب ۴۱ برکت الشواب ۴۲ برکت الشواب ۴۳ برکت الشواب ۴۴ برکت الشواب ۴۵
 برکت الشواب ۴۶ برکت الشواب ۴۷ برکت الشواب ۴۸ برکت الشواب ۴۹ برکت الشواب ۵۰
 برکت الشواب ۵۱ برکت الشواب ۵۲ برکت الشواب ۵۳ برکت الشواب ۵۴ برکت الشواب ۵۵
 برکت الشواب ۵۶ برکت الشواب ۵۷ برکت الشواب ۵۸ برکت الشواب ۵۹ برکت الشواب ۶۰
 برکت الشواب ۶۱ برکت الشواب ۶۲ برکت الشواب ۶۳ برکت الشواب ۶۴ برکت الشواب ۶۵
 برکت الشواب ۶۶ برکت الشواب ۶۷ برکت الشواب ۶۸ برکت الشواب ۶۹ برکت الشواب ۷۰
 برکت الشواب ۷۱ برکت الشواب ۷۲ برکت الشواب ۷۳ برکت الشواب ۷۴ برکت الشواب ۷۵
 برکت الشواب ۷۶ برکت الشواب ۷۷ برکت الشواب ۷۸ برکت الشواب ۷۹ برکت الشواب ۸۰
 برکت الشواب ۸۱ برکت الشواب ۸۲ برکت الشواب ۸۳ برکت الشواب ۸۴ برکت الشواب ۸۵
 برکت الشواب ۸۶ برکت الشواب ۸۷ برکت الشواب ۸۸ برکت الشواب ۸۹ برکت الشواب ۹۰
 برکت الشواب ۹۱ برکت الشواب ۹۲ برکت الشواب ۹۳ برکت الشواب ۹۴ برکت الشواب ۹۵
 برکت الشواب ۹۶ برکت الشواب ۹۷ برکت الشواب ۹۸ برکت الشواب ۹۹ برکت الشواب ۱۰۰

برکت الشواب ۱۰۱ برکت الشواب ۱۰۲ برکت الشواب ۱۰۳ برکت الشواب ۱۰۴ برکت الشواب ۱۰۵
 برکت الشواب ۱۰۶ برکت الشواب ۱۰۷ برکت الشواب ۱۰۸ برکت الشواب ۱۰۹ برکت الشواب ۱۱۰
 برکت الشواب ۱۱۱ برکت الشواب ۱۱۲ برکت الشواب ۱۱۳ برکت الشواب ۱۱۴ برکت الشواب ۱۱۵
 برکت الشواب ۱۱۶ برکت الشواب ۱۱۷ برکت الشواب ۱۱۸ برکت الشواب ۱۱۹ برکت الشواب ۱۲۰
 برکت الشواب ۱۲۱ برکت الشواب ۱۲۲ برکت الشواب ۱۲۳ برکت الشواب ۱۲۴ برکت الشواب ۱۲۵
 برکت الشواب ۱۲۶ برکت الشواب ۱۲۷ برکت الشواب ۱۲۸ برکت الشواب ۱۲۹ برکت الشواب ۱۳۰
 برکت الشواب ۱۳۱ برکت الشواب ۱۳۲ برکت الشواب ۱۳۳ برکت الشواب ۱۳۴ برکت الشواب ۱۳۵
 برکت الشواب ۱۳۶ برکت الشواب ۱۳۷ برکت الشواب ۱۳۸ برکت الشواب ۱۳۹ برکت الشواب ۱۴۰
 برکت الشواب ۱۴۱ برکت الشواب ۱۴۲ برکت الشواب ۱۴۳ برکت الشواب ۱۴۴ برکت الشواب ۱۴۵
 برکت الشواب ۱۴۶ برکت الشواب ۱۴۷ برکت الشواب ۱۴۸ برکت الشواب ۱۴۹ برکت الشواب ۱۵۰

[illegible]

با تمام اوصاف اگر که بگویند
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

امیر شادی **قلب** **القلوب** **بنیمة** **ریس** **الملوک** **امیر** **محب** **نطق** **انامه**
تحت **القیامة** **امیر** **خک** **قید** **العشاق** **باصداغ** **صیحه** **امیر** **بر** **بطیخ** **ایم** **لستیم**
تسبه **نض** **الفواد** **و** **احرق** **القلوب** **بعوده** **در** **مطر** **عوده** **کار** **باب** **وطیب**
المجالس **عوده** **امیر** **نامی** **احسن** **نغیر** **الرزنی** **قلبه** **وسلم** **سلیم** **انعم** **بر** **قیمت**
مزماره **و** **غرق** **انفاسه** **باجیاء** **الموتی** **امیر** **ونی** **عل** **دقه** **نی** **اشیع** **و** **علی**
ورق **دقه** **من** **ورق** **العلوم** **امیر** **خضره** **مآب** **اشده** **بخشیه** **خواجه** **طیف** **قال**
شفیت **المرضی** **ببار** **اصوله** **و** **اصاب** **لحه** **عند** **الزهره** **للحمیت** **ورق** **هر** **که**
انگشت **را** **کار** **فرماید** **مسیل** **انامه** **من** **الزهره** **امیر** **ورق** **هر** **که** **اهل** **طرب** **بود**
اسکده **السمیع** **یسلم** **الزهره** **و** **اسمه** **الغفور** **نور** **الغفور** **و** **غفر** **الغفور** **لحه**
و **ترجم** **رو** **صح** **عنادل** **البحان** **العکس** **ورق** **هر** **که** **صیاع** **را** **کار** **فرماید**
تکم **اصابعه** **کا** **لا** **ظفار** **و** **یس** **عوده** **کا** **و** **ناره** **ورق** **هر** **که** **سر** **و** **گوید** **قطع**
بجده **لحه** **وزین** **حلقه** **بانکه** **لا** **اصوات** **للحمیت** **ورق** **کار** **فرمایان** **گشت**
اخذ **هم** **الماک** **بشهادة** **ابیدیم** **در** **باب** **سر** **و** **گویان** **احرق** **الزبان**
س **انهم** **حرف** **چهارم** **در** **انگیزش** **منصوبات** **نزد** **و** **شطر** **مصرع**
اینهمه **حرف** **نسبت** **عجب** **ست** **و** **یابجه** **بدانکه** **قدری** **از** **اچمه**

کده درسا وادار از انکیزش ۱۲۵

اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه

اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه

اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه

اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه

اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه

اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه

اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه
 اینهمه حرف نسبت عجب ست و یابجه بدانکه قدری از اچمه

لفظ بسیار
کرنا به غیر از لفظ
نزد به لفظ است
لفظ بسیار
کرنا به غیر از لفظ
نزد به لفظ است

بلا عجات مجلس دارد و درین بباط نشاء رتقه بر رتقه مسوط گردانیده شد
بیت تا بدین دریا بجز رنگین فری سیدین توان بدنه همین نادان
و کوک بل همه پیرو جوان بدع رتقه در نسبت شطرنج بین بدعنوان
این رتقه فرخ که انواع لطائف در وی تعبیه است بدست وافر مکررات
سیف الدین باطنی مات ضده فی برده مسوط باد تحمید هو قاضی
بالقط هو کائنات الملمات هو جامع الافئدة هو سر سیف دولت
بیکه راندی خانه اسب و بد بخت را گشتی مقرب همچو فرزین
شاه را بد کن برهنه تیغ شاہی و بدان لب عرش در ایگان کن
مهره های گردن بد خواه را بد تا مهره های انجم در باطنی تعبیه است
و شیرین مهره باز را در چشمها تعبیه تخت بخت خداوندی سیف الدین
از دست بازی سپهر کز باز و غاساز بے آسیب با و پیاده که پیشین
بر اسب مولوی دو دبر سپر پیل استحکام ستاد بکرمست حرمت داران
قمار بنده خسرو که زیر قدم دوستان نقش شطرنج است رخ برجاشیه
باط انبساط مینهد و تبنا می بوسیدن باط شاهانه همه تن رخ
میخواهد که خانه باد در میان کند و بد انسوی همد مقصود رتقه آنکه امر و ز

بی بی

در این مکتب
 به خود حق و با دوس و غرضی
 با نفی بر منقذات در ادب
 انقیاد که در میان است و
 شکر گشت در میان است
 به این تعلیم فقط تعلیم
 مناسب است
 بیرون فقط به دور است
 ختم فقط تعلیم و تفسیر
 تعلیم در این مکتب

کون شمس
 گوید این اسم و عدد است
 مشتق نیست ۱۱
 آرندهای قلم ۱۲
 از کافیه و بافتند که کون
 مشتق است
 کون شمس
 گوید این اسم و عدد است
 مشتق نیست ۱۱
 آرندهای قلم ۱۲
 از کافیه و بافتند که کون
 مشتق است

مولوی احسان الدین خان صاحب
کامیاب کویٹہ

ان کے لئے ایک نیا کمال ہے

از کفتم به هم بر یکا می خواندند و در میان
 هم در توبه و پشیمانی می خواندند

کونستانتینوپل کی حکومت نے اس کے لئے ایک خط لکھا تھا جس میں اس کو بتایا گیا کہ وہ اپنے ملک میں رہے اور اپنی قوم کو سکھائے۔

مجلس شورای اسلامی
وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
کتابخانه

اسپهره را دست ^{امیر} امیر را عید بفرستند تا دست آزمائی کنم که
این دست آزمایان دست از ما بدارند مقصود برون شطرنج است
اگر آن پیاده را با تمام بازگشت ^{است} حریف را یکجا ببردم اگر چه
منصوبه ایشان ضد بازی من است معذرتی بای پوشیده خواهم نمود
و عباسی ای ایشان بر لباسی که هست تکلیس کشیده ایشان را ایستاده
میدارم و لباس شافعی را اما تم میسازم تا شطرنج برسد میباید که شطرنج
به دو بازی ندهد که اگر شطرنج راست نکند بازی راست کرده باشد
شطرنج اگر چه چوبین است بحساب من مقام آن چوب قمار است
امید که آن رونده را با آمدی تمام بازگرداند که گیسو را روزی آمده است
و روز از گیسو میرود و زنه را غدر نیار و دو غاوغد زنه باز و و فرزند نبندی
پیش نیندازد که بشکنم و پیاده من که پیش رفته است زده شود است
که برین ^{است} بساط کندن انبساط دست بسط بسط گرداند و اگر خطا کند میند
مسره بر خنید همیشه بر رفته رفعت قائم باد سلامات شطرنج باز از منظر
تعبیه سلام از حاشیه رفته پیش آن رونده حریفان ای جانب چون پیاده
فرزند شده سر بر زمین می نهند سوی شهبازان آن طرف چوبین نبندی

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

سیاهی سپهر قلاب از جو ز نقش سدیک دارد و از پروین رقم شش
منصور به جوش حرلی طرف و حمید الدین کیتا از دغا و نرادران دور
رسته باد و شمره گردن دشمنان از دست بازی جل گشته بجز کعبه
شعر بدخواه تو باد جفت آزار به چون نرد بود و دست خوار
محب راست باز فلان که پیوسته بر ساط دوستی نرد و فراد باخته است
چون حق کعبتین قطع انبساط بلب تواضع میبوسد و از دل کیتا بار
میکشاید که امروز نرد بازی چند استاد مانند مهر نرد ساخته تعب گرد
گشته اند بیست زانهاست هر کی که بفریاد پیچ و دوید و در شش جاب
ندارند جفت خویش به کعبتین وارد درین شیوه بسیار غلطیده بلکه
کعبتین با همه زبردستی نیز دوستی ایشان تن در داده همه جا بازنده
فرمان بردار کعبتین باشد ایشان کعبتین اچنان زیر دست آورده اند
که بسر و دیده غلطان و دوان فرمانبرداری ایشان میکنند شعر
بنگامیکه ایشان نرد می بازند و باز می به زعب دست ایشان
کعبتین از دست فی غلطه و آری بازنده می باید که کعبتین را در
خویش آرود که اگر در نرد و نگی غرور و بالا تواند کرد غالب است که بر او با

[illegible][illegible][illegible]

R

خانم ارباب و خانم سید و خانم
خانم ارباب و خانم سید و خانم

مستخرج من نسخة
مخطوطة
مكتبة
مخطوطة
مكتبة

100

مجلس

100

1950

...

100

الحق في سائر العلوم
التي هي من العلوم
التي هي من العلوم

انجام دادان
ان تمام شد
ان تمام شد

بیتہ ان سرگرم رہیں

...

عبد وسوید است کہ دورانی بیاضی آورد مگر در روز و شب قطعاً راحت می باشد و اما

زیرا که میان هر دو نزد نقطه بیش فرو بالا نیست حاصل این مستی بسیار
خانه خراب این حرارت را خانه گیر کرده اند شعری بر زبان نمط که اگر
فی مثل شود ممکن ^{حریف همیشه دم اندازد و در هر یک از این دو} و نیز و بان ز فلک مهره با فرو دارند و مهر و دل
ایشان از بی نزد دور بر آمده در خانه مانده و چین و کین موجود
شعری رنگ روشنی ریخته از کنگلی ^{و ده که باد این رنگ روشنی}
ریخته ^{و ده که باد این رنگ روشنی} و سیاهش فته و بهان گونه خودی که صلی است
مانده و یک رنگ شده و بازندگان از آن یک رنگ داده رنگ و رنگ
مشتوند که از مردمان دورنگی کار آید شعری دورنگی کار دارند سنیها
رج ^{و ده که باد این رنگ روشنی} نشد زیبا گردن و شطرنج ^{و ده که باد این رنگ روشنی} توقع آنکه نرد چین خاص که
از خود قمار است فرستادن فرمایند بیت
تا بطیب اینهمه سوزندگان ^{و ده که باد این رنگ روشنی} به جانی خود بر سر آن تر کنند ^{و ده که باد این رنگ روشنی}
نرد بد و بازی نند همیشه از بهرستان فرود آمدن تسلیات
بازندگان این طرف که از صحبت نرد در ارمایند اند کجترین دیده
بر بساط تواضع سیغطانند نخبه است همه حرفیان خام دست ^{و ده که باد این رنگ روشنی} آنجا
چون نرد شخته هندوی روی بر زمین نهاده آمد مقامان و اوزن دعا

دوست بلند
 کوتاه چادر به بزم
 خاکسار از دستاره مبار
 ز باغ نفع زینا و لای آت در راه
 خنجر بر آن نیز آمده و دست
 ز باغ فزولک و حدیثک و باغش
 و باز نموده از آن سر بار
 مبار آمدن کرد و باز نیست
 ز خود قاری بی بی هست
 مخوری سب باغ و در هر
 صحر صید و می چون خوش
 با میوه و ملا و میوه

مردی غیر نیکو چنان بود که چون
لیقت دعا بدارد چشمش بر زمین
سست شود ستارون نفس او
ای مشتاق از بهار غم
رویش رخسار غم
دورنگ و بر دروغی غم
بوی غم

[illegible][illegible][illegible]

فہرست کتب موجودہ و انکار ہون
تفصیل کے ساتھ لکھنؤ و ناشرین
تہہ حال از ناشرین

معارف چون خسته روان و خسته

مستند بر رویه

۵۰۰

از این جهت خط واد ویر

دولت اور
بہشتی
دوستان

خط مشرق
وزارت معارف و اوقاف
خط مشرق
خط مشرق
خط مشرق

خوانند از خسته شماران اینجانب که خسته مشقت و داد بیکدیگر اند
 بنده گویای بشمار محسوب فرمایند مقاصران مشقت زن مشقت برادر
 خدمت میگویند الا و عیته لا صاحب انرد فرده برد انرد فی قلبه
 ما اخذ بلعب الکعب زین الزمان بساط نروده بالبر حسن الحرفاء
 حفر نروده من عود القمار للمیت جبل قبره کعبه الامان اتم حدیثه
 عطر تراه عود القمار نزع عیناه کالکعبین من حقته قلب بهر بنده
 للمیت علبه المالک فی ششدر بنهم کدی ریمیه کالکعبین بنفش
 لعب العقارب تبراه کالنراد الزد الا و عیته لائل القمار عموما تاب مما تم
 کت اعفران کفه من مشتی یدیه کفه الثواب من راجه الید
 بلغ اعفوا لعبه ما شیل انامه من اللعب غلب اعداره علیه قام الشرا
 تبر للمیت دامن دره مع کلاب بنهم خط و هم در رقعات و
 کتابتاه متفرق مشتمله بر و حرت حروف اول ده رقه
 دریان احوال معیشت با خلایق حروف دوم در کتابتاه
 مختلف و یک کده معجم درین و بیایه نسبت مختلف شد
 و بیایه به آنکه رقه از ده خط زیاده شد برایش در آن ماند که هر یک

[illegible][illegible]

مجلس
خطه درگاه حضرت شاهنشاهی
مدار از کتب آرخه خطه کربلا
بدری روز شنبه ماه ربیع الثانی سنه ۱۰۸۵

روزنامه
تحت عنوان
کتابخانه
مکتب
کتابخانه

مجلس افتاد و باین قرار احوال
مجلس افتاد و باین قرار احوال
مجلس افتاد و باین قرار احوال

بکسره شود
یک غنیمت یافته اند از این
که با تو ای اهل فضل و کمال
دستور و برای حق و فدا شود
بکسره شود

از گشت از شایانان
رساند عفو باری ادا کرد
بسیار داد و بخش
باز داد و بخش

بازار و عمارت و خانقاه
مغفقت و عمارت و خانقاه
بازار و عمارت و خانقاه

[illegible]

عفو و انوار از مردم که
 در گذشتن وصال زار و لطف از در
 و آسانی در آید و آیت جمال
 که آمدی بر من ز نقاب ۱۲
 ندیدی خودی که گنجای ماه ۱۳
 گذشت انکس ۱۴
 در خانه کن من و غایت کردن ۱۵
 ۱۶
 کمال هر آن که در صحنه ۱۷
 بر تفسیر بنده و صحنه و لطف ۱۸
 کم فطانت و صحنه و لطف ۱۹
 چون عین بر فو و صحنه و لطف ۲۰
 و صحنه و لطف ۲۱
 عین فطانت و صحنه و لطف ۲۲
 عین در عادت و صحنه و لطف ۲۳
 و صحنه و لطف ۲۴
 عین فطانت و صحنه و لطف ۲۵
 عین در عادت و صحنه و لطف ۲۶
 و صحنه و لطف ۲۷
 عین فطانت و صحنه و لطف ۲۸
 عین در عادت و صحنه و لطف ۲۹
 و صحنه و لطف ۳۰

فی عقد واحد به حرف اول ده رقع در بیان معیشت با خلایق
 ع در عفو شفاعت و همان نسبت هم به شعر اندک المکم هم بالرافه
 والا احسان به سیل الذیل علی زکة عبید جان به تا عین عفو و عافیت
 با عین عشرت و عدت و وحشیم چهار کردن کار اهل بنیائی بود و عادت
 سدید و عداوت شنیده را در عین عبرت و دیده یکی کردن طریق
 اصحاب روشنائی عین عاطفت خدا و ندی بانوار مهر و آثار شفقت
 روشن با و دریا چه خلق با خلق الله سبق تعلیم و منشور انک معلی
 خلق عظیم معلوم حکم و حکم تشفع اهل کبار فی محشر محب عافیت خواه
 عبید الغفور که همواره سده و عالمیه را سعد عصمت جانی تصور کرده است
 و عافیت که از سایه غضب و حرز نقش توان نبشت و ثنائی که بر نگارده شود
 رقع آتش بند توان خواند با هزار خواهش عذر و عفو او می کنند
 و با عتقاد و کرم عذر پذیر عرض میدار و که بران ضمیر عیب پوش پوشیده
 که لام و العافین عن الناس زری است از آسمان فرو داده که سهم
 عقمان را از تن جانی دفع کند بدین اعتماد بنده خاص جانی از حربه
 سیاست مخدوسه گر نجینه است و خود را در حماکت آن زره نگنده

تفصیل بنده و صحنه و لطف ۳۱
 عین فطانت و صحنه و لطف ۳۲
 عین در عادت و صحنه و لطف ۳۳
 و صحنه و لطف ۳۴
 عین فطانت و صحنه و لطف ۳۵
 عین در عادت و صحنه و لطف ۳۶
 و صحنه و لطف ۳۷
 عین فطانت و صحنه و لطف ۳۸
 عین در عادت و صحنه و لطف ۳۹
 و صحنه و لطف ۴۰
 عین فطانت و صحنه و لطف ۴۱
 عین در عادت و صحنه و لطف ۴۲
 و صحنه و لطف ۴۳
 عین فطانت و صحنه و لطف ۴۴
 عین در عادت و صحنه و لطف ۴۵
 و صحنه و لطف ۴۶
 عین فطانت و صحنه و لطف ۴۷
 عین در عادت و صحنه و لطف ۴۸
 و صحنه و لطف ۴۹
 عین فطانت و صحنه و لطف ۵۰
 عین در عادت و صحنه و لطف ۵۱
 و صحنه و لطف ۵۲
 عین فطانت و صحنه و لطف ۵۳
 عین در عادت و صحنه و لطف ۵۴
 و صحنه و لطف ۵۵
 عین فطانت و صحنه و لطف ۵۶
 عین در عادت و صحنه و لطف ۵۷
 و صحنه و لطف ۵۸
 عین فطانت و صحنه و لطف ۵۹
 عین در عادت و صحنه و لطف ۶۰
 و صحنه و لطف ۶۱
 عین فطانت و صحنه و لطف ۶۲
 عین در عادت و صحنه و لطف ۶۳
 و صحنه و لطف ۶۴
 عین فطانت و صحنه و لطف ۶۵
 عین در عادت و صحنه و لطف ۶۶
 و صحنه و لطف ۶۷
 عین فطانت و صحنه و لطف ۶۸
 عین در عادت و صحنه و لطف ۶۹
 و صحنه و لطف ۷۰
 عین فطانت و صحنه و لطف ۷۱
 عین در عادت و صحنه و لطف ۷۲
 و صحنه و لطف ۷۳
 عین فطانت و صحنه و لطف ۷۴
 عین در عادت و صحنه و لطف ۷۵
 و صحنه و لطف ۷۶
 عین فطانت و صحنه و لطف ۷۷
 عین در عادت و صحنه و لطف ۷۸
 و صحنه و لطف ۷۹
 عین فطانت و صحنه و لطف ۸۰
 عین در عادت و صحنه و لطف ۸۱
 و صحنه و لطف ۸۲
 عین فطانت و صحنه و لطف ۸۳
 عین در عادت و صحنه و لطف ۸۴
 و صحنه و لطف ۸۵
 عین فطانت و صحنه و لطف ۸۶
 عین در عادت و صحنه و لطف ۸۷
 و صحنه و لطف ۸۸
 عین فطانت و صحنه و لطف ۸۹
 عین در عادت و صحنه و لطف ۹۰
 و صحنه و لطف ۹۱
 عین فطانت و صحنه و لطف ۹۲
 عین در عادت و صحنه و لطف ۹۳
 و صحنه و لطف ۹۴
 عین فطانت و صحنه و لطف ۹۵
 عین در عادت و صحنه و لطف ۹۶
 و صحنه و لطف ۹۷
 عین فطانت و صحنه و لطف ۹۸
 عین در عادت و صحنه و لطف ۹۹
 و صحنه و لطف ۱۰۰

و عین فطانت و صحنه و لطف ۱۰۱
 عین در عادت و صحنه و لطف ۱۰۲
 و صحنه و لطف ۱۰۳
 عین فطانت و صحنه و لطف ۱۰۴
 عین در عادت و صحنه و لطف ۱۰۵
 و صحنه و لطف ۱۰۶
 عین فطانت و صحنه و لطف ۱۰۷
 عین در عادت و صحنه و لطف ۱۰۸
 و صحنه و لطف ۱۰۹
 عین فطانت و صحنه و لطف ۱۱۰
 عین در عادت و صحنه و لطف ۱۱۱
 و صحنه و لطف ۱۱۲
 عین فطانت و صحنه و لطف ۱۱۳
 عین در عادت و صحنه و لطف ۱۱۴
 و صحنه و لطف ۱۱۵
 عین فطانت و صحنه و لطف ۱۱۶
 عین در عادت و صحنه و لطف ۱۱۷
 و صحنه و لطف ۱۱۸
 عین فطانت و صحنه و لطف ۱۱۹
 عین در عادت و صحنه و لطف ۱۲۰
 و صحنه و لطف ۱۲۱
 عین فطانت و صحنه و لطف ۱۲۲
 عین در عادت و صحنه و لطف ۱۲۳
 و صحنه و لطف ۱۲۴
 عین فطانت و صحنه و لطف ۱۲۵
 عین در عادت و صحنه و لطف ۱۲۶
 و صحنه و لطف ۱۲۷
 عین فطانت و صحنه و لطف ۱۲۸
 عین در عادت و صحنه و لطف ۱۲۹
 و صحنه و لطف ۱۳۰

امیدوار است که از خراش و جراحت آن حرب محفوظ ماند شع
 صاحب جنة من سهم شش بیت برافتنی سردمانی هر که
 آب در گلی دار و عاقبت در زلت افتد صاحبی باید که اورا تنگی
 کند و هر کجا بشر است البته شر لازم اوست خیری باشد
 که شر او را خیر بیند اگر بنده صد گناه کرده است و یک خدمت
 بجا آورده عین عاطفت هم بران حق خدمت باید گماشت
 تا باطل نظر نیفتد شع زهر چینی بر مار در در سر او
 مهر هست آن نگردد آیین تری افی بعین قبیح الی عینه انظر
 گذر تما لا حرفی که بر شین شفاعت است سه خال دارد و
 آن سه ابر سیاه است برای کشین آتش هفت دوزخ هر که
 سایه نشین آن ابر است مصرع تجلی من ندی بل کوجا اور دبا
 خد شکاری که در آفتابهای نقصان سایه کرد و در بنال مخدوم و دیده
 مصرع دلا نفاک عنک کطل ذاک بر و گرمی کردن اگر چه آن
 نیز اثر مهر است اما این مقدار را آخر روشن است که جمیت
 چشمه خورشید چون که تافته گردد و ذره سرگشته را قرار نماند

امید دارست که از حراش و جراحت آن حرب محفوظ ماند شع
 صاحب جبهه من سهم شش پیمیت بر اشته فی سردمانی چه هر که
 آب در گلی دار و عاقبت در زلتی افتد صاحبی باید که اورا تنگی
 کند و هر کجا بشیرست البته شر لازم اوست خیری باشد
 که شر اورا خیر بیند اگر بنده صد گناه کرده است و یک خدمت
 بجا آورده عین عاطفت هم بران حق خدمت باید گماشت
 تا بیاصل نظر نیفتد شع زهر چینی بیه بر مار در پد در سر او
 مهر هست آن نگه ایاسن ترمی افی بعین قبح الی عینه نظر
 گذر نماید حرفی که بر شین شفاعت است سه خال دارد و
 آن سه ابر سیاه است برای کشین آتش مهفت و زرخ هر که
 سایه نشین آن ابرهاست مصرع تجلی بن ندی بل کوجا لور و
 خدمتگاری که در آفتابهای نفسان سایه کرد و اید بنال مخدوم دیده
 مصرع دلا خفاک عنک طفل ذاک طعنه بر و گرمی کردن اگر چه کن
 نیز اثر مهر است اما این تقدیر آخر روشن است که بیت
 چشمه خورشید چون که تافته گردد و دره سرشته را قرار نماند

بار دیگر اگر دل مخدوم بار دهم برین لاشه لاشه دل گران نگر دک
 از گران دل مخدوم نزدیک است که در زمین فرود رود و با خویش
 در عین عبارت مصرع مانند خر که آشناسد به غرق شده
 مصرع کنون هم تو دانیش بیرون کشیدن به انتظار آنکه تشنه این
 جوابی که بامست با خلعت عفو مجرم و شفیع هر چه زود تر برسد
 تا این سر برداشته را پوشیده تر به نجات آورده شود
 و با ستاران کرم عیب پوش تسلیم کرد مصرع ان شاء سائرنا
 بخالت عفو به شعرا بادا ابد او خسته از پرده عیب
 با قیامت تو کسوت پوشیدن عیب به عرقه و تهنیت شغل
 و او بیگ به شعرا منبات ذوالعدل الذی فی عبده به
 انقضای عاصفت لا تنطق به و النار تاب و آب من احراقه
 کوکان فیه ذکر عدل یعرف به تازبان دره داو گران بیابک
 بلند نه ای آن اندام با عدل در کل حدود و دره داو اعد
 الامراء و تراویب غلغله و بجهت فسقه جلد و حکم باد سایه ظلم از ان
 دانست برسان و یواز ظلم عمر در فرار و فتنه در آیم معدتش چون

این را بگویند که در این شعر
 از گران دل مخدوم نزدیک است که در زمین فرود رود و با خویش
 در عین عبارت مصرع مانند خر که آشناسد به غرق شده
 مصرع کنون هم تو دانیش بیرون کشیدن به انتظار آنکه تشنه این
 جوابی که بامست با خلعت عفو مجرم و شفیع هر چه زود تر برسد
 تا این سر برداشته را پوشیده تر به نجات آورده شود
 و با ستاران کرم عیب پوش تسلیم کرد مصرع ان شاء سائرنا
 بخالت عفو به شعرا بادا ابد او خسته از پرده عیب
 با قیامت تو کسوت پوشیدن عیب به عرقه و تهنیت شغل
 و او بیگ به شعرا منبات ذوالعدل الذی فی عبده به
 انقضای عاصفت لا تنطق به و النار تاب و آب من احراقه
 کوکان فیه ذکر عدل یعرف به تازبان دره داو گران بیابک
 بلند نه ای آن اندام با عدل در کل حدود و دره داو اعد
 الامراء و تراویب غلغله و بجهت فسقه جلد و حکم باد سایه ظلم از ان
 دانست برسان و یواز ظلم عمر در فرار و فتنه در آیم معدتش چون

که این را بگویند که در این شعر
 از گران دل مخدوم نزدیک است که در زمین فرود رود و با خویش
 در عین عبارت مصرع مانند خر که آشناسد به غرق شده
 مصرع کنون هم تو دانیش بیرون کشیدن به انتظار آنکه تشنه این
 جوابی که بامست با خلعت عفو مجرم و شفیع هر چه زود تر برسد
 تا این سر برداشته را پوشیده تر به نجات آورده شود
 و با ستاران کرم عیب پوش تسلیم کرد مصرع ان شاء سائرنا
 بخالت عفو به شعرا بادا ابد او خسته از پرده عیب
 با قیامت تو کسوت پوشیدن عیب به عرقه و تهنیت شغل
 و او بیگ به شعرا منبات ذوالعدل الذی فی عبده به
 انقضای عاصفت لا تنطق به و النار تاب و آب من احراقه
 کوکان فیه ذکر عدل یعرف به تازبان دره داو گران بیابک
 بلند نه ای آن اندام با عدل در کل حدود و دره داو اعد
 الامراء و تراویب غلغله و بجهت فسقه جلد و حکم باد سایه ظلم از ان
 دانست برسان و یواز ظلم عمر در فرار و فتنه در آیم معدتش چون

از گفتن لغات ۵۲

البیست در رمضان بیکار باسم الله العادل من اسما خد شکار
مخلص حسن نقیب کی ازر کاٹ روان آن خدمت ست
اسان عبادیت بہ تہنیت شغل داد یکی میوسد و خداوند عباد
کہ حق مستحق داد سپاس بجد بجاے آر دو ازان ذات باس داد
کہ شدادش بداد آراستہ است امید سید ارد شاعر
کا نصاب چنان دی تو مظلومان را کا نصاب دہند جملہ
مظلومانست چہ داند کہ ہر چہ بہت قلب توان کرد مگر داد کہ
ہرگز قلب نگردد چون چنین ست قلب را بردار نہاد و ہر گاہ کہ
دل بدو آراستہ شد شاعر فرستین صد اللطالم انکاک
لا ترکن اہل عدل ذاک چہ حقیقت ست کہ از ہر سوی رخنہ ہای
رشوت کشادہ خواہد گشت سنگ گران خود را کار میباید فرمود
و آن روز زن را مسدود کرد تا آن دزدان فتنہ را بدخل نباشد
اگر قاضی این در را کشاید پیش خویش دیوار بر میباید آورد
در پوشش از کوشش نمود تا بنیاد ہای خیر را کہ از طغیت پاک
مجدد خواہد شد بجا و کاو در بخت بیند از دانا خا کہ دکہا سنگی

[illegible][illegible]

۵۵

از انجمن

مقام عالیہ

شماره ۱۰۰

دفعہ اول

دعوت به اسلام

۱۹۵۵

۱۲

وادی کو فتح و ستر

۵۴

...

24

1

سنگ بیدار که بخروش رعد میگفتند که عین غضب خدای در علی اس
طالمین کثیر از رعد میگفتند و عواصفت تعدی در پناه محکمہ عدل بی آسیب
خواهند ماند ^{برآمدند} شعری که بگردید پس ازین دیدہ معلوم چو ابر و سنجید
لب ظالم بود همچون برق در آتشفشان قطاول قوی بازوان
دراز دست ازان دراز ترست که انقطاع آن در حد زبان شایع
تواند بود و کفہ احتمال محتملان گران سنگ ازان گران تر که میزان
عدل فکرت آن بیت سخنی را بهتواند ساخت شعری که قلوب
البر را کسرت من شد اند که کما ابو قحافه الشعر عدل القواریر چون
زمام عدل که جبل است بقضیه نصرت عدل الاصرای داده اند
دست زور آوران تعدی را چنان محکم بر میاید بست که از بس کسار
پنجه نیروی ایشان بیکار شود و از فیض ^{ناجائز} نایستروع و طیش ناجائز
معوطل گردند شعری که ایشان چون دل خلق بباخن کنند
خون دل شان ز ناخن آید بیرون و فرش آن آستانه مشرف
از ان بالا ترست که فاعلی و عطو دعا گوے آنجا لا ینفع افتد اما این
بساط حدیث بنا بر انبساط قدیم گسترده شد بقدم عفو از سر این

نقطه عدل

لفظاً و لفظاً

۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

مجلس

22

بر میاید گدشت شعری چون تو ی که بویا گیرد بساط چرخ را به
 کی پذیرد این بساط آمان پذیرد از کرم به تشریف که بادشاه منصف داد
 اگر چه پوشش عیبها این جهانی است آمار جاد و اوثق که از خزان شکار
 نیز خلعت عفو معین نشود مصرع کان از همه عیبها برون است به لبستر
 یا شتار خلعت رحمت یوما اناس کلهما عریان الدعاء عدیل الاول مصرع
 پیشش بیمار و نسبت هم همان به رقعہ شبنما اشانی اشف اضرب
 صحبت فی دعائہ دار به اسجد و استوداعیات حتی به طرقت فی دعاء
 آثار به قبابی صحت پیوسته بدانان محشر و ذیل بقای بر آفتاب
 قیامت سایه گستر ملازم تنه پایدار خداوندی باد روح اندر نفس
 در و میدن انفس جانی و خضر بر دوام در رسانیدن شربت زندگان
 بیت بطیب امراض القلوب مجید به دوی بقانون الکد
 سقم الاحم به محب و دسوز سراج ضیا که محترق حرارت محبت است
 دعای بشر سلامت ذات و تحتی بسین صحت حیات تبلیغ کرد و نمود
 که دی بهنگام شام که از قبح نقشش آسمان صفر آفرشیاد فروشت
 و اندک اثری از سرخی باقیماند و طوبت سواد بر زمین غالب شد

طبیب باریک است
 بقایا عادت است هر یک
 است بار ۱۲ طالع عمر
 به کرم نام محمد غزالی
 حسیب بن محمد و کرم
 دوست دانه ۱۲ طالع
 راجع به سوزش و درد
 از حقیقت محبت
 است غلام
 طبیب باریک است
 بقایا عادت است هر یک
 است بار ۱۲ طالع عمر
 به کرم نام محمد غزالی
 حسیب بن محمد و کرم
 دوست دانه ۱۲ طالع
 راجع به سوزش و درد
 از حقیقت محبت
 است غلام
 طبیب باریک است
 بقایا عادت است هر یک
 است بار ۱۲ طالع عمر
 به کرم نام محمد غزالی
 حسیب بن محمد و کرم
 دوست دانه ۱۲ طالع
 راجع به سوزش و درد
 از حقیقت محبت
 است غلام

کرم نام محمد غزالی
 حسیب بن محمد و کرم
 دوست دانه ۱۲ طالع

طبیب باریک است
 بقایا عادت است هر یک
 است بار ۱۲ طالع عمر
 به کرم نام محمد غزالی
 حسیب بن محمد و کرم
 دوست دانه ۱۲ طالع
 راجع به سوزش و درد
 از حقیقت محبت
 است غلام

در اندام و او طبیب سومی مال گذر کرد و خبر داد که در گوشه نازک
 مزاج سومی از آسیب دهر اندک تکبیر راه یافته است بحد
 شنیدن رگ با هم در گسستن آمدست ازان سبب گسست
 از درونم آن رشته بد که از دقایق اسید بود اما رش می بینم
 که از قسرم سازم و بعد از آن آیم اما سر خد متکا نیز در ازان عینه
 از صدراع می خالی نبود بلکه از خیال آن آستانه شده در درون پیدا آمد
 و دل و اندام را گران گردانید تا ازین سر شده خاص را صدراع خودم
 صدراع از سر شده از درون بیرون نخواهد رفت مقصود بنده
 درین عیادت آسایش خویش است و گرنه ذات آن سوری ازان
 بالاترست که بدین پرستشهای سوری مصرع رجه توان داشتن
 آن پاس را بد بنده خود خد متکا رست و در اطالت تقصیر بنابر
 زحمت معذور اما سر که خلاق غریز را دیبا جلد انس میاید خست
 و کتایه بقا بخیل شفا بخیل را تقوید صحت تصور کرده برده چند
 به نیت عتق گرد سر خویش گردانید و آن دور را نوشد اروی شفا
 پیدا شد بیت بجای من کل امراض مرضی عباد خود را و

در اندام و او طبیب سومی مال گذر کرد و خبر داد که در گوشه نازک
 مزاج سومی از آسیب دهر اندک تکبیر راه یافته است بحد
 شنیدن رگ با هم در گسستن آمدست ازان سبب گسست
 از درونم آن رشته بد که از دقایق اسید بود اما رش می بینم
 که از قسرم سازم و بعد از آن آیم اما سر خد متکا نیز در ازان عینه
 از صدراع می خالی نبود بلکه از خیال آن آستانه شده در درون پیدا آمد
 و دل و اندام را گران گردانید تا ازین سر شده خاص را صدراع خودم
 صدراع از سر شده از درون بیرون نخواهد رفت مقصود بنده
 درین عیادت آسایش خویش است و گرنه ذات آن سوری ازان
 بالاترست که بدین پرستشهای سوری مصرع رجه توان داشتن
 آن پاس را بد بنده خود خد متکا رست و در اطالت تقصیر بنابر
 زحمت معذور اما سر که خلاق غریز را دیبا جلد انس میاید خست
 و کتایه بقا بخیل شفا بخیل را تقوید صحت تصور کرده برده چند
 به نیت عتق گرد سر خویش گردانید و آن دور را نوشد اروی شفا
 پیدا شد بیت بجای من کل امراض مرضی عباد خود را و

در اندام و او طبیب سومی مال گذر کرد و خبر داد که در گوشه نازک
 مزاج سومی از آسیب دهر اندک تکبیر راه یافته است بحد
 شنیدن رگ با هم در گسستن آمدست ازان سبب گسست
 از درونم آن رشته بد که از دقایق اسید بود اما رش می بینم
 که از قسرم سازم و بعد از آن آیم اما سر خد متکا نیز در ازان عینه
 از صدراع می خالی نبود بلکه از خیال آن آستانه شده در درون پیدا آمد
 و دل و اندام را گران گردانید تا ازین سر شده خاص را صدراع خودم
 صدراع از سر شده از درون بیرون نخواهد رفت مقصود بنده
 درین عیادت آسایش خویش است و گرنه ذات آن سوری ازان
 بالاترست که بدین پرستشهای سوری مصرع رجه توان داشتن
 آن پاس را بد بنده خود خد متکا رست و در اطالت تقصیر بنابر
 زحمت معذور اما سر که خلاق غریز را دیبا جلد انس میاید خست
 و کتایه بقا بخیل شفا بخیل را تقوید صحت تصور کرده برده چند
 به نیت عتق گرد سر خویش گردانید و آن دور را نوشد اروی شفا
 پیدا شد بیت بجای من کل امراض مرضی عباد خود را و

۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵

عزیزکار احمد عظیم و سیدہ
برادر آسمان لطف فرخ پر سہ
بیش نانو و دار آسمان
لطف اینک لفظ آب و آبیاری
آب و گل

[illegible]

بر عظام بوسیده اگر همه تخت عاج بود کیه کند و بلکه اسناد دعا گوئی
ببند او تو انعلم در جات است که پیش استادان عرب و عجم زانوئی
ادب را کاف گوئی ساخته ام و مانند میم رقاع چشم همت از همه عالم
بر بسته تا چون عین علم بر سرم رسیده ام و برین بناشکه لام لاف کرده
که اگر کار به بحث افتد میخیزم از آب و گل بنده موج زند گیرم که من از
شرم بیرون نترسم آنچنان هم نیست که آن منبع شریعت متحر
بنده را نمیداند شعرا که بطر قهر دریا آگاه بے نادر و دوتی
گفته شده باشد آخر بروی دریا پیا اگر چه ستودن خود بهمه وجه مستوده
آمارین محل چون سرود و عروس در دست جائز از انرو که
خدا شکار چشم نیاز جلوه مقصود دارد بیت تجلی علیما
الاله تعالی بطیب العیاشات و بها علا لایع این مبارک باد
تنه و بیج است و نسبت هم بهمان ^{۱۳} نینیک بالعقد کل الورع
لک المحی تحت العالی ^{۱۴} یزید پد تا جلوه صبح از حراره دوت خورشید
گرم شود عروس سعادت در شیشان ^{۱۵} مهر خداوند باده و جازو
و احترام وافر دست خسران روزگار قاصر کجرت ^{۱۶} الکنی و از واجبه

[illegible]

حضرت ابن کثیر رحمہ اللہ

۱۰۰

سید الفاضل
سید الفاضل

Handwritten signature: *Dr. M. A. Khan*

روزنامه کیهان
شماره ۱۲۴۵
تیرماه ۱۳۵۷

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

[illegible][illegible]

مال پیوسته با کمال یافته است بعد ادای فروض خدمت عرضیه
سید ارد که سوداگری چند سیه که مزاج از سفر دریا مایه حاصل
کرده بودند و سوی مغرب رفته همه شام و جنبه و ترک را بار بسته
و تابی سفر و مدائن را سیه کرده اکنون سوی دلی که شوا و عظم است
آمده تا این سواد را نیز با همه بندگان بشویند و بروند و عرصه
چیشن و خطار را سیه کنند این ممالک خود دریا را رست که ع غرض
نمیس یدرک غوره و بدان آب که ایشان در راه اند البته کار خود
آب خواهند داد و همه خلق را پاک خواهند شست چون درین شهر
خریبه جوی زریست که میر و درین جویهای ملک التجار اگر ایشان
خواهند که بطریق آشنائی در آییند آنقدر آبروی شان
بحکله سیاه و داد که باروی شسته ز کافی توانند گوش نمود که هر چه
زودتر طرغنی شوند اگر کار خود را آبی و روانی بیند مانند آب لطیف
و درون رودهای خرد و بزرگ در روند و خرابی در بنیادهای قدیم
اند از زندها نمانند و نیست که آن نام آبیگی زیرا که اعمال خاشاک دارد
خود را مرکب ساخته است و هر جا که هست برکت کرده شان بگیرد

[illegible]

کهنه در کهنه است که در پادشاه
 کهنه خوار و کهنه دلاور و کهنه
 بیک ترقیه دلاور و کهنه دلاور
 چنانکه کهنه دلاور و کهنه دلاور
 دشت پادشاه کهنه دلاور
 سوخت و سوخت و سوخت و سوخت
 صاحب و صاحب و صاحب و صاحب
 کهنه و کهنه و کهنه و کهنه

[illegible]

از ان مهملان افشوس خوار چنين نسيب با شباع نخور دوزان
داروي ترچون بايه صلي که ماده نجات بود بيرون گرفته ز رسي که همه علم
برزو روي باي بسيار و صبر کرده بود و تنگهاي که در گردن کن
هزار صرب روزگار بر فقره قضا خورده آنهمه مدورات را در دور دامن
ايشان ريخته گوئي که آن هر دو تير شيه زبان دوز زبان تير را یکی کرد
و مقراض طراشي ساختند و بجليه قرص کرده من سگين را بر يديده
قوسه بر يدين گره گشته علم همچون گره قلم گره کرد و قلم پيکيه
مملت بود شش بلال شيخ رسيد چرم بد ريه شکافتند که گوشه تنگ
از سر بد ريه نموده شده چون هلالی پهلوی بدري و مانند آئينه
همه در و غمار است مانند پيش می آرند که طبع بضرورت قبول کند
اگر رجوع بدیوان شرع کرده میشود پيش از گلبانگ تنگ ز گوش قاضی
چنان گرسه کنند که قاضی کلمه شهادت نمی شنود و از سکه عدلی مهر بر
امیر داور بر نهجی می نهند که حق نمیکوید اگر ان سنگه کوه را مانند سخن
نزدیک ايشان بادست آن زرا ايشان نتوان کشيد مگر بفرمان
صاحب قوتي که بساعت زرا از سنگ جواهر از معدن بيرون کشد

[illegible]

۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴

[illegible]

[illegible][illegible]

این رساله در احکام و احکامات در
 بر روی ماه و در وقت و در زمان
 سادات و سادات و سادات
 سادات و سادات و سادات
 سادات و سادات و سادات
 سادات و سادات و سادات
 سادات و سادات و سادات
 سادات و سادات و سادات

این دعا سیف است بحیث یثبته السعادة فی المعالی
 و فی اوصافه منها باید بدو لوی شیش بیا که از آن در ریاضی طاعت
 زاده است بحیره امید است که خلق من ماء و افق و هم قطره با صفا
 که از آن علو چکیده است زبد که عظام است که یخرج من بین اصابع
 و التراب ارب که آن بحیره محیط تمامی اوصاف آب بجز شود و
 او که آن زبد که سر آمدگی سحر لطافت گرد و دست صیت
 این گوشت هر مردم یارب بد قطره آب در ریاضی تمام و آوای
 چون ز رحم میزاید بد رحم اعمد ذوات الارحام بد بدن طالع فرخ
 که این قره العین متولد گشته است چشم میباید داشت که اعیان
 دولت در عین غرضش دارند و در آن زمان مبارک این شجره افوا
 رسیده است ترصد این میباید نمود که میان طبقه کبار و صدور
 تحفه گرد و آنکه با سم حسش عالی فال نیکنا می برآمده است
 باش تا پر سیر آید البته اشتر بنا احسن و در بنا گوش جویش مد
 و آن وجه بجا سینه آری که دست گرد و که سمیت و طیر نذاک الرش
 طار و لکه چو ریاض بنور افش عزمین حطیم بد و آنکه در باب چشم در باب

این دعا سیف است بحیث یثبته السعادة فی المعالی
 و فی اوصافه منها باید بدو لوی شیش بیا که از آن در ریاضی طاعت
 زاده است بحیره امید است که خلق من ماء و افق و هم قطره با صفا
 که از آن علو چکیده است زبد که عظام است که یخرج من بین اصابع
 و التراب ارب که آن بحیره محیط تمامی اوصاف آب بجز شود و
 او که آن زبد که سر آمدگی سحر لطافت گرد و دست صیت
 این گوشت هر مردم یارب بد قطره آب در ریاضی تمام و آوای
 چون ز رحم میزاید بد رحم اعمد ذوات الارحام بد بدن طالع فرخ
 که این قره العین متولد گشته است چشم میباید داشت که اعیان
 دولت در عین غرضش دارند و در آن زمان مبارک این شجره افوا
 رسیده است ترصد این میباید نمود که میان طبقه کبار و صدور
 تحفه گرد و آنکه با سم حسش عالی فال نیکنا می برآمده است
 باش تا پر سیر آید البته اشتر بنا احسن و در بنا گوش جویش مد
 و آن وجه بجا سینه آری که دست گرد و که سمیت و طیر نذاک الرش
 طار و لکه چو ریاض بنور افش عزمین حطیم بد و آنکه در باب چشم در باب

این دعا سیف است بحیث یثبته السعادة فی المعالی

این دعا سیف است بحیث یثبته السعادة فی المعالی

این دعا سیف است بحیث یثبته السعادة فی المعالی
 و فی اوصافه منها باید بدو لوی شیش بیا که از آن در ریاضی طاعت
 زاده است بحیره امید است که خلق من ماء و افق و هم قطره با صفا
 که از آن علو چکیده است زبد که عظام است که یخرج من بین اصابع
 و التراب ارب که آن بحیره محیط تمامی اوصاف آب بجز شود و
 او که آن زبد که سر آمدگی سحر لطافت گرد و دست صیت
 این گوشت هر مردم یارب بد قطره آب در ریاضی تمام و آوای
 چون ز رحم میزاید بد رحم اعمد ذوات الارحام بد بدن طالع فرخ
 که این قره العین متولد گشته است چشم میباید داشت که اعیان
 دولت در عین غرضش دارند و در آن زمان مبارک این شجره افوا
 رسیده است ترصد این میباید نمود که میان طبقه کبار و صدور
 تحفه گرد و آنکه با سم حسش عالی فال نیکنا می برآمده است
 باش تا پر سیر آید البته اشتر بنا احسن و در بنا گوش جویش مد
 و آن وجه بجا سینه آری که دست گرد و که سمیت و طیر نذاک الرش
 طار و لکه چو ریاض بنور افش عزمین حطیم بد و آنکه در باب چشم در باب

[illegible]

وجمع اصحابه خدمتے کہ ساکنان درون را از جان و دل بخواند
 و محبوبیتے کہ حکمران و لشکران نزدیک دل را در صدر نشاند و ساقیہ
 و بر سر آن خواندہ دوستان باز خواند کردہ سے آید کہ خوانندہ
 چند انیدہ تر از باد گلشن خوشتر آید تر از بادہ روشن خانہ چشم
 بندہ را از روی مردمی نور دادہ اند و بجبت زنجہ شکن قدم
 آن مردم دیدہ چشم در راه نہادہ اگر آن ماہ روشن جہہ برج و بار
 شرف حضور بخت قمری باشد کہ میان این آبسم مسعود بازویا
 سعادت موثر آمد و بر جے کہ در خانہ دوستان بدوستی ناظر گرد
 بیت کہ در ہم ہم ما و تو زانگو نہ کہ باشد پر دین شرف ماہ و
 آرایش پروین ہمہ و لہا بہر اہی مدعی بخت شافقت
 ہمچنان با جمعیت قلب برین جانب میاید خراسید تا اگر دوستی
 در سینہ غمی حصارے شدہ است و دل را در بند آن دادہ در
 فسخ پدید آید سمیت اذاجیم الہوم علی فواد و پدید افقہا
 ذوی الوداد و شنگے کہ آن کوہ علم دارد ہر دلی کہ آہنہن تر با
 جذب تواند کرد چون بدان جاذبہ محکم ہمہ و لہا را سوی خویش کشیدہ است

۱۲ مناسب گفتار
گفته
سنگ افق خاک
۱۳

دبر کا غیر لفظ نظر و بارش آفتاب شام
دبر کا غیر لفظ نظر و بارش آفتاب شام
دبر کا غیر لفظ نظر و بارش آفتاب شام
دبر کا غیر لفظ نظر و بارش آفتاب شام
دبر کا غیر لفظ نظر و بارش آفتاب شام

۱۰ ای زادت فخریگ
 ۱۱ واد ساری بین فخریگ
 ۱۲ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۳ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۴ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۵ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۶ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۷ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۸ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۹ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۲۰ فخریگ فخریگ فخریگ

خدمات بعد و ذرات رگ و او بهای مین باطل یانی عرض میکنند بکعبه
 این خسته را که در الم فرقت تحمل باری ست که تحمل انبیل لعظیم و محقق
 ماکول گشته سر چه زود تر به نعمت ملاقات رساند تا جان مشتاق از پرده
 زنبوری دل مکن در پیران بیرون می جمد و بر مائده لایلاف آن قرشی
 مصحح میسر و شاد لایلاف قریش خوانان به نامه مشکبوی خداوندی که سواد
 بر ورق مشک بود برق بدین مرقوق رسانیدند و مافه مشک با آن همدم
 و هم پوست حالیکه سر نامه باز کردم مصرع زان طیب جان نواز سر ناله
 باز شد پس چاکه کلک آهویا پای مشکین سم سم مشک آلود و نه نقش
 پایش بطریق برآمده بود که جان و دل همان پنه گرفته بود که کنان
 سید و یزد و نمی توانستند که باز گردند به بیت چو زنبور آن بندستان که
 و گرد گرد گلهای بعد گشتگی گردند و سر نه نهند هم چو جادو و نامه مشک بود
 از مافه دوات بیرون آمده عجب مشک که نه نشان خطا داشت و نه اثر آه
 و ز مافه خود بخاطر مشک آهویا بود اما طر فیه مشک بود که بو آن تنک آه
 تا حد خطا می رسید و می طایفه که بنده کرده بود و می گشت صبا سیر شمه ازان
 به شام خاص رسانید آنرا بر صحنه کاغذ کاغذ فوراً در بر جوی دیده شد

۱۰ ای زادت فخریگ
 ۱۱ واد ساری بین فخریگ
 ۱۲ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۳ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۴ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۵ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۶ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۷ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۸ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۹ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۲۰ فخریگ فخریگ فخریگ

چون مشک

۱۰ ای زادت فخریگ
 ۱۱ واد ساری بین فخریگ
 ۱۲ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۳ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۴ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۵ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۶ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۷ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۸ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۱۹ فخریگ فخریگ فخریگ
 ۲۰ فخریگ فخریگ فخریگ

ع چو مشک تیز کار و عطسه وز بینی چکاند خون چه هم نامه پوست باز کرد
 بعبارت مشک آگین عذران معاتبه در پوست میخواست و هم نامه
 درون پوست بطیبت پوشیده آن بی پوست روی بستر میکرد
 گوی عتاب بنده بوی سیر بود که بران سوی شتافت و از ان
 روایح اخلاق پیاداش آن بوی مشک رسید که آن بوی سیر را
 فرو پوشیده که بیت خلوص المسک یعرف حین عرب
 بیا هو تنه ب ارواح نوم چه هر بار که نافه از ان خلق حسن دمی پرو
 میداد مشک در پوست نمی گنجید و هر دم که مشک از ان حسن خلق
 حکایت میگفت بوی نافه از پوست بیرون می آمدن نیز از ان
 طینت پاک که در طبیب کل نیست است لطیب سخن میگفتم و پوست
 از سر نافه باز میکردم خود نافه خام پوستین را چه یاری آنکه از ان
 محاسن طبیب دم تواند زد و یا از ان شامل معطر شمه بیرون آید
 انقصه آن نامه چون تعویذ مشک حامل کردن جان ساخته اند
 ع داخل فیہ الغزل من خط اهری به الغرض بنده را از تحریر
 معذرتی که در قلم آن سر دفتر کتاب رفته بود چنان شرمندگی جیسا

ع و داخل فیہ الغزل من خط اهری به الغرض بنده را از تحریر معذرتی که در قلم آن سر دفتر کتاب رفته بود چنان شرمندگی جیسا

ع عطسه مندرت که صا از بینی
 زبان بر لب رسد یا شست آدم
 از ان روایح اخلاق پیاداش آن بوی مشک رسید که آن بوی سیر را
 فرو پوشیده که بیت خلوص المسک یعرف حین عرب
 بیا هو تنه ب ارواح نوم چه هر بار که نافه از ان خلق حسن دمی پرو
 میداد مشک در پوست نمی گنجید و هر دم که مشک از ان حسن خلق
 حکایت میگفت بوی نافه از پوست بیرون می آمدن نیز از ان
 طینت پاک که در طبیب کل نیست است لطیب سخن میگفتم و پوست
 از سر نافه باز میکردم خود نافه خام پوستین را چه یاری آنکه از ان
 محاسن طبیب دم تواند زد و یا از ان شامل معطر شمه بیرون آید
 انقصه آن نامه چون تعویذ مشک حامل کردن جان ساخته اند
 ع داخل فیہ الغزل من خط اهری به الغرض بنده را از تحریر
 معذرتی که در قلم آن سر دفتر کتاب رفته بود چنان شرمندگی جیسا

ع عطسه مندرت که صا از بینی
 زبان بر لب رسد یا شست آدم
 از ان روایح اخلاق پیاداش آن بوی مشک رسید که آن بوی سیر را
 فرو پوشیده که بیت خلوص المسک یعرف حین عرب
 بیا هو تنه ب ارواح نوم چه هر بار که نافه از ان خلق حسن دمی پرو
 میداد مشک در پوست نمی گنجید و هر دم که مشک از ان حسن خلق
 حکایت میگفت بوی نافه از پوست بیرون می آمدن نیز از ان
 طینت پاک که در طبیب کل نیست است لطیب سخن میگفتم و پوست
 از سر نافه باز میکردم خود نافه خام پوستین را چه یاری آنکه از ان
 محاسن طبیب دم تواند زد و یا از ان شامل معطر شمه بیرون آید
 انقصه آن نامه چون تعویذ مشک حامل کردن جان ساخته اند
 ع داخل فیہ الغزل من خط اهری به الغرض بنده را از تحریر
 معذرتی که در قلم آن سر دفتر کتاب رفته بود چنان شرمندگی جیسا

ع عطسه مندرت که صا از بینی
 زبان بر لب رسد یا شست آدم
 از ان روایح اخلاق پیاداش آن بوی مشک رسید که آن بوی سیر را
 فرو پوشیده که بیت خلوص المسک یعرف حین عرب
 بیا هو تنه ب ارواح نوم چه هر بار که نافه از ان خلق حسن دمی پرو
 میداد مشک در پوست نمی گنجید و هر دم که مشک از ان حسن خلق
 حکایت میگفت بوی نافه از پوست بیرون می آمدن نیز از ان
 طینت پاک که در طبیب کل نیست است لطیب سخن میگفتم و پوست
 از سر نافه باز میکردم خود نافه خام پوستین را چه یاری آنکه از ان
 محاسن طبیب دم تواند زد و یا از ان شامل معطر شمه بیرون آید
 انقصه آن نامه چون تعویذ مشک حامل کردن جان ساخته اند
 ع داخل فیہ الغزل من خط اهری به الغرض بنده را از تحریر
 معذرتی که در قلم آن سر دفتر کتاب رفته بود چنان شرمندگی جیسا

[illegible]

[illegible]

عهد قلم منی بر آنکه کتاب را یکی از خیر طبعان کاتبه خدمت من خیر طبع
 بر بسته سر رشته بندگی بنیدار و این عبارت عاری و عاریت را
 تبشیر لب جوابی شرعیب ارزانی داشت تا جان را قاصد نیک طبع
 طریق انقیاد ساخته اند و دنبال آن مهمان دو انیده و الله کیفین
 منشیه تحریر در چهارم جمادی الآخر بود و تاریخ عام خود از سحر محمده
 در شمار آیمصر علفی از سه چار و مفسد سال و آنکه پانزده
 سوی خواجه شرف این نامه و نسبت دگر هر جا به عنوان شریف
 شرف بمطالع شریف شرف الدوله والدین شرفه الله ربیعیت
 سلام الله احساناً و فضلاً به علی شرف تری فی فرش قلب به
 مستی مالاح سلب عن عنانی چه کارا حمت هموم عین سلب نسبت
 فضلاً و صد و ترا صد و فضل از شرف ذات بود و فضل صد و راز
 ذات شریف صدر صد و ر شرف شرف الدوله والدین شرف الاسلام
 و مسلمین جلای الملوك و سلاطین سید الافاضل سید الامثل
 مالک الکلام ملک الانام فی الایام مع سائر اوصافه الشریقه سرف
 زاید و زانیده و افزون و افزانیده باد شرف شرف از بالای

[illegible]

[illegible]

[illegible]